

В Нью-Йорку вшанували пам'ять жертв Великого голоду в Україні

Левко Хмельковський

НЬЮ-ЙОРК. – 15 листопада управа Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) і його відділ в Нью-Йорку, який очолює Іванка Заєць, організували відзначення 75-річчя Голодомору 1932-1933 років в Україні.

На площі біля Організації Об'єднаних Націй було показано документальну фотовиставку про геноцид українського народу, влаштований комуністичним режимом. Тут відбувся також добродійний збір продовольства для тих, хто тепер живе в голоді.

О 1-й год. по полудні почалася жалобна хода від ООН до катедрального собору св. Патрика, де відбулось поминальне Богослуження і церемонія вшанування пам'яті жертв Голодомору.

Богослуження відкрив промовою кардинал Едвард Іган.

Предстоятелі українських церков Архиепископ Української Православної Церкви в США Антоній, Архиепископ Української Католицької Церкви Стефан Сорока, Єпископ Стемфордський УКЦ Павло Хомницький, Єпископ-помічник Філадельфійської єпархії УПЦ в США Іван Бура, Єпископ-емерит УКЦ Василь Лостен в сослуженні численних священників і за участі хору „Думка“, провели Богослуження, під час якого слово про трагедію

(Закінчення на стор. 3)

Хор „Думка“ (диригент Василь Гречинський) співає в соборі св. Патрика.

Жалобна хода на вулиці Нью-Йорку.

В містах і селах України відзначають 75-річчя Голодомору 1932-1933 років

Олександр Вівчарик

КАМ'ЯНКА, Черкаська обл. – 7 листопада у Кам'янці, на вулиці Леніна, неподалік від пам'ятника ідеологові комунізму, урочисто, за участі громадськості, священників і представників влади, було відкрито пам'ятний знак жерт-

вам Голодомору 1932-1933 років. Встановили його з нагоди акції „Свіча на спомин Голодомору“.

День був прозорий, як сльоза. З дерев з тихим дзвоном падало жовтогаряче листя, яке вкривало землю, у якій лежать мільйони

(Закінчення на стор. 3)

Відкриття пам'ятника жертвам Голодомору у Кам'янці, Черкаська область. Фото: Олександр Вівчарик

Предстоятелі українських церков Єпископ-помічник Філадельфійської Єпархії Української Католицької Церкви Іван Бура, Єпископ Стемфордський УКЦ Павло Хомницький, Архиепископ УКЦ Стефан Сорока, Архиепископ Української Православної Церкви в США Антоній, Єпископ-емерит УКЦ Василь Лостен в соборі св. Патрика. Фото: Л. Хм.

Гайді Стефанишин-Пайпер знову в космосі

КЕЙП-КАНЕВЕРАЛ, Флориди. — У ніч на суботу, 15 листопада, з мису Канаверал стартував космічний корабель „Ендевор“, з сімома американськими астронавтами. Це командир корабля Кріс Фергюсон, пілот Ерік Бо, фахівці Доналд Петіт, Гайдемари Стефанишин-Пайпер, Шейн Кімбро, Стів Бовен, Сандра Магнус.

Астронавти мають прибути на Міжнародну космічну станцію (МКС) 17 листопада, доставивши наукове устаткування, нові тре-

нажери, холодильник, печі для розігрівання їжі, систему очищення води, новий туалет, кухню і спальні речі. Протягом цієї місії буде розширена житлова зона МКС, щоб місткість станції досягла шістьох осіб.

Учасники експедиції також зроблять чотири виходи у відкритий космос, щоб відремонтувати механізм, який відповідає за орієнтацію сонячних панелей за сонцем. Президент України

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

УПЦ Московського патріархату засудила Голодомор

КИЇВ. — Штучний голод 1932-1933 років був злочином, сплянованим більшовиками. Це визнала Українська Православна Церква Московського патріархату. У своєму зверненні з нагоди скорботної дати – 75-ої річниці Голодомору в Україні – Священний Синод УПЦ-МП наголосив: „У 30-ті роки Україна вперше пережила штучний голод, масове вбивство мільйонів своїх громадян, цинічне, цілеспрямоване, безжальне“. Документ, оприлюднений 13 листопада на офіційному сайті УПЦ Московського патріархату, підписав предстоятель Церкви Митрополит Володимир та інші члени Синоду. Ці оцінки достатньо революційні – як для Церкви, підпорядкованої Москві. Звернення уже привітала Українська Православна Церква Київського патріархату. Переломним вважає його речник Київської патріархії – Єпископ Євстратій Зоря: „Раніше подібних звернень не було. Були слова про те, що треба молитися за упокоєння і так далі, але таких чітких яскравих оцінок не було“. Як нагадав єпископ Євстратій, „перша ластівка“ з'явилася торік. Тоді кілька українських церков оприлюднили спільне звернення, підписане й Митрополитом Володимиром. Там є слова про Голодомор як геноцид українського народу – як це визначив закон, прийнятий Верховною Радою. Нині ж зроблено ще один крок – уже не спільне міжконфесійне, а власне звернення УПЦ-МП. Як каже єпископ Євстратій, це свідчить про те, що політика УПЦ-МП змінюється, а отже, з'являється й надія на взаєморозуміння: „Ця Церква з української по офіційній назві стає все більш українською по своїй суті. Менше звертає уваги на позицію Москви, а все більше усвідомлює себе як Церква, яка служить в Україні для українського народу, для його спасіння і яка є невід'ємною частиною цього народу, його історії, його перемог і його трагедій. Це позитивне явище, і ми сподіваємося, що воно свідчить про глибокі внутрішні процеси, які зрештою приведуть до того, що ця Церква зрештою буде українською Церквою, і тоді ми зможемо подолати те розділення, яке, на жаль, існує, досить швидко“. („Голос Америки“)

Енергозустріч підтримала проєкт „Одеса-Броди“

БАКУ, Азербайджан. — Енергетична зустріч 14 листопада в Баку, з участю України, підтримала проєкти, метою яких є постачання нафти та газу з Каспійського регіону до Європи в обхід Росії. Міністер енергетики Азербайджану сказав, що учасники зустрічі підтримали пляни транспортувати нафту через Україну, і газ з Середньої Азії та Каспію – до Європи. Президент Віктор Ющенко висловив сподівання, що наступного року Україна матиме досить нафти для того, аби нафтопровід „Одеса-Броди“ працював в європейському напрямку. В. Ющенко у Баку висловив думку, що в середині наступного року в Україні буде новий уряд, який і має цього

досягти. У зустрічі, крім України, брали участь Азербайджан, Казахстан, Туреччина, Польща, країни Балтії, представники США та Єврокомісії. Європа залежить від Росії у своїх газових потребах і прагне урізноманітнити джерела газопостачання. Випадки, коли Росія перекинула газопостачання в Україну у 2006 році через суперечки з приводу цін, зміцнюють це бажання. Один з проєктів, який обговорювався на зустрічі у Баку, стосувався постачання нафти з Азербайджану і Казахстану до України, і згодом до Польщі. Але Росія хоче придбати весь азербайджанський газ для своїх власних потреб і на продаж. Росія також прагне прокласти трубопровід від Чорного моря до Південної і Центральної Європи. Цей трубопровід був би прямим конкурентом плянам Євросоюзу отримувати каспійський і центральноазійський газ через Азербайджан. Американський представник, секретар Департаменту енергетики Самуель Бодман охарактеризував цей проєкт російського газопроводу як складний. А в той же день Європейський союз оприлюднив енергетичний плян, який підтверджує забезпечення Європи енергоресурсами з Каспійського моря і зменшення залежності від Росії. Проте, короточасна війна Росії з Грузією у серпні викликала занепокоєння надійністю енергопостачання через Кавказ. Конфлікт призвів до звинувачень з боку Грузії, що Росія прагне здобути контроль над європейським енергопостачанням. (Bi-Bi-Ci)

У Музеї І. Гончара відкрито виставку „Ми звинувачуємо!“

КИЇВ. — Історико-документальну виставку „Ми звинувачуємо! Голодомор 1932-1933 років – геноцид українського народу“ відкрито в Центрі народної культури „Музей Івана Гончара“. В експозиції представлено документи вищих партійних та державних органів влади, що свідчать про їхні свідомі дії, спрямовані на організацію Голодомору, та їхню повну обізнаність з ситуацією на місцях. Основну частину виставки присвячено подіям 1932-1933 років, розгортанню Йосифом Сталіном війни проти селян, яка набула форм терору голодом. Запровадження режиму „чорних дошок“, заборона поширення інформації про голод, запровадження паспортної системи разом з заборонаю на виїзд за межі України, офіційна відмова приймати допомогу голодуючим від Міжнародного Червоного Хреста та інших благодійних організацій – усе це є ознаки геноциду та прямі докази зумисності Голодомору. Важливим доказом зумисності Голодомору є свідчення очевидців, які складають окремий блок виставки. Непросте питання – про загальну кількість жертв Голодомору. Автори виставки намагались звернути увагу відвідувачів на найочевидніше – на величезний дефіцит населення України при зіставленні переписів населення 1926 та 1937 років, при одночасному збільшенні за цей час населення Росії та Білорусі. У 2006 році Верховна Рада прийняла закон про визнання Голодомору геноцидом, проте дотепер у суспільстві

є сили, які опираються поширенню правди про ті страшні події. Україна мусить зробити все, щоб пам'ять про невинно згублених збереглася довечно. Саме тому виставка тісно пов'язана з проблемами сучасності, боротьби за визнання Голодомору геноцидом, формування політики пам'яті про страшну трагедію. (Укрінформ)

У Брюсселі відслужили Панахиду за жертви Голодомору

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Панахиду за жертви Голодомору у Брюсселі відслужили у католицькому катедральному соборі свв. Михайла та Гудули увечорі 12 листопада. Під час Панахиди Посол України при Європейському союзі С. Андрій Весоловський зазначив, що ніщо не може виправдати Голодомор, „зфабрикований режимом“ Йосифа Сталіна. Він також наголосив на тому, що подібні трагедії не повинні повторюватися. Посол України в Бельгії та Люксембургу Євген Бершеда зазначив, що свого часу СРСР цинічно заперечував цей злочин, і лише після отримання Україною незалежності правда про нього стала відомою суспільству. Посол також висловив сподівання на те, що парламент Бельгії приєднається до парламентів тих країн, які вже вшанували пам'ять жертв Голодомору в Україні чи визнали Голодомор геноцидом. (УНІАН)

Готовність НАТО прийняти Україну залишається

ТАЛЛІН, Естонія. — Яап де Хооп Схефер 13 листопада зробив заяву на зустрічі НАТО з українською делегацією в Талліні. Виступаючи в естонській столиці, Я. Схефер сказав, що російсько-грузинська війна влітку „змінити європейську архітектуру безпеки“. Відповідаючи на критику з боку Росії щодо вступу до НАТО України та Грузії, Генеральний секретар НАТО сказав, що для НАТО „не існує компромісу“, коли йдеться про право кожної країни вибирати собі оборонні альянси. Естонський президент Томас Гендрік Ільвес вважає присутність української делегації на зустрічі міністрів країн-членів НАТО доказом того, що альянс розуміє важливість України для європейської безпеки. У свою чергу український міністер оборони Юрій Єхануров сказав, що приєднання України до Пляну дій з набуття членства (ПРЧ) в НАТО сприятиме стабілізації в країні. Ю. Єхануров 13 листопада заявив про наявність загроз територіальній цілісності та суверенітету України. Він підкреслив, що зволікання з підтримкою країн, які не входять в чинні структури безпеки, небезпечне новими конфліктами. Про це Ю. Єхануров заявив у своєму виступі перед учасниками Консультацій високого рівня між Україною і НАТО з участю міністрів оборони, які проходять в Талліні. „Сьогодні твердження про те, що Україна в середньотривалій перспективі не має загроз територіальній цілісності та суверенітету, вже не відповідає дійсності“, – сказав Ю. Єхануров. Крім того, він розкритикував пропозицію Росії щодо створення нової глобальної архітектури безпеки, яка може

об'єднати тільки Росію, Євросоюз і США. „Ініціатива Російської Федерації щодо створення нової глобальної архітектури безпеки, яка об'єднає тільки Росію, ЕС і США, викликає у нас певне занепокоєння через виключення решти країн Європи з сфери прийняття рішень у галузі безпеки“, – заявив Ю. Єхануров. Це питання має бути розглянуто на зустрічі міністрів закордонних справ альянсу в грудні. Деякі західноєвропейські країни, зокрема Німеччина та Франція, вважають цей крок передчасним. Натомість США продовжують наполягати на ПДЧ для України та Грузії. Участь у зустрічі в Талліні міністра оборони США Роберта Гейтса в дипломатичних колах розцінили як сигнал, що Америка і після обрання нового президента прагне наближення України та Грузії до НАТО. („Німецька хвиля“, „Кореспондент“)

Вимагають скасувати Конституцію Криму

СИМФЕРОПІЛЬ. — Проросійські активісти Народного фронту „Севастополь-Крим-Росія“ через суд вимагають скасувати чинну Конституцію Автономної республіки Крим, яка визнає його складовою автономною частиною України. У середу, 12 листопада, в Симферополі відбулося перше судове засідання з цього оскарження. На що сподіваються російські націоналісти і наскільки реальні їхні сподівання – на ці запитання в автономії відповідають переважно скептично. Судове засідання тривало трохи більше години і продовжиться 21 листопада. Тоді, очевидно, й буде винесене рішення. Позивачі клопоталися, щоб на наступне засідання прийшов голова кримського парламенту Анатолій Гриценко, який, мовляв, особисто несе відповідальність за те, яка конституція на півострові діє. Координатор Народного фронту „Севастополь-Крим-Росія“ Валерій Подьячий каже, що збирається відновити російську юрисдикцію Криму „правовими“ методами: „Треба переглянути питання статусу Криму, скасувавши Конституцію автономії від 1998 року, що ми й робимо зараз судовим шляхом“. (Радіо „Свобода“)

В. Ющенко критикує уряд і заспокоює виборців

КИЇВ. — Президент Віктор Ющенко 7 листопада висловив свою впевненість у тому, що Україна повністю впорається з наслідками фінансової кризи. Президент сказав, що найбільша небезпека – недовіра до банківської системи та національної валюти – відступила. Водночас він наголосив на ряді невирішених проблем, що є актуальними. Одна з головних – необхідність підтримки реального сектору економіки. РНБО визнала недостатньою працю уряду з подолання наслідків липневої повені в західних регіонах. На засіданні відзначено, що Міністерство з надзвичайних ситуацій і тепер технологічно не готове боротися з такими катастрофами. Керівник уряду Юлія Тимошенко не прийшла на засідання РНБО. (Bi-Bi-Ci)

У Варшаві відкрито виставку „Голодомор в Україні“

ВАРШАВА. – 6 листопада голова Наглядової ради Міжнародного благодійного фонду „Україна-3000“ Катерина Ющенко взяла участь у відкритті виставки „Голодомор 1932-1933 років в Україні“. У заході, який відбувся у Варшавському університеті, також взяли участь Посол України в Польщі Олександр Моцик, представники дипломатичного корпусу, керівники, викладачі та студенти університету.

Виставку підготував Інститут національної пам'яті Польщі та Архів Служби безпеки України.

Звертаючись до присутніх, К. Ющенко подякувала організаторам

виставки за діяльність, спрямовану на відновлення історичної правди про страшні події, які відбувалися в Україні в 1932-1933 роках. „Я також вдячна університетові Варшави, який протягом століть виховував польських патріотів, який зберігав дух вільної й незалежної Польщі у важкі для її історії часи“, – сказала вона.

К. Ющенко оглянула виставку, спілкувалася з студентами, провела зустріч з ректором Варшавського університету д-ром Катажиною Халашинською-Мацуков та завідувачим катедрою україністики професором Стефаном Козаком. (Прес-служба Президента України)

Відкриття виставки „Голодомор 1932-1933 років в Україні“ у Варшавському університеті.

Експерти США боротимуться в Україні з фінансовою кризою

КИЇВ. — Американська група технічних експертів з допомоги в подоланні фінансової кризи прибула в Україну 10 листопада. Про їх можливе прибуття ще 7 листопада повідомив Посол США в Україні Вільям Тейлор.

„Міністер фінансів України запитував, чи можемо ми надати допо-

могу групи технічних експертів з подолання фінансової кризи, і вони прийдуть“, – запевнив В. Тейлор.

В. Тейлор заявив, що 16.4 млрд. дол., виділені Україні Міжнародним валютним фондом, сприятимуть ростові довіри представників ділового світу до країни. („Кореспондент“)

В Нью-Йорку...

(Продовження зі стор. 1)

українського народу виголосив Архієпископ Антоній.

У соборі були присутні Посол України в США Олег Шамшур, Постійний представник України

в ООН Посол Юрій Сергєєв, Посол Валерій Кучинський, Посол України у Ватикані Тетяна Іжевська, Генеральний консул України в Нью-Йорку Микола Кириченко, радник Міністерства оборони України при Постійному представництві України в ООН генерал-майор Леонід Голопатюк,

Учасники віча в Кам'янці на Черкащині біля „Свічі на спомин Голодомору“.

В містах ...

(Закінчення зі стор. 1)

замордованих комуністичним режимом.

– Під час голодомору мені було дев'ять років, – згадував Василь Зв'язодчкін. – Батьки мої тоді працювали на цукроварні, може, тому ми й вижили. Пам'ятаю, як людей ховали без домовин. Ми, діти, ходили в поле по колоски, але охоронники на конях нас немилосердно били нагаями. А ще ми пили сік березовий, їли лободу, квіти акації, листя на вишні об'їдали, дикий щавель збирали. Одним словом, виживали, як могли. У Кам'янці загинуло 500 душ, а в Тимошівці і Баландині – майже всі.

Ганна Солом'яна з села Вербівки і досі пам'ятає постійне відчуття голоду, коли їжу шукаєш скрізь, коли ладен їсти навіть траву. Родина її вижила, а понад 200 односельців померли. У селі Косарі, за розповіддю Юхима Іщенко, на кутку, де він жив, з 20 дітей померло троє, дорослих – вісім.

Діти тримали свічки. Їхні щирі оченята дивилися на „Свічу на спомин Голодомору“, що прибула на Черкащину. Свіча – це, по

суті, унікальний витвір мистецтва. Виконано її у вигляді великого снопа пшениці, до колосся якого із землі тягнуться виснажені худі руки. Відлито свічу з натурального воску, наданого бджолярами 25 областей України. Плакали бабусі, як повз них проносили цей промовистий символ їхньої голодної молодости.

Свідок голодомору, ветеран Другої світової війни, житель Кам'янки Василь Мушта згадував: „Моя дитяча пам'ять навіки закарбувала ті жакливі часи. Моїх знайомих заарештовували за зірвані колоски, вони вмирали від голоду. У землю закопували і напівживих. Я інвалід війни, воював у партизанському загоні, визволяв Європу. Але, повірте, голод страшніший за війну. Бо на війні знали, за що гинули. А за які гріхи вмирали мільйони українців у мирний час?“

Голова обласної адміністрації Олександр Черевко говорив про сутність комуністичної ідеології, яка призвела до терору і жертв. „Давайте прислухатися до свого голосу, до своєї землі, до своєї мови, до всього українського! – закликав О. Черевко. – І тоді ми вистіємо, тоді виживемо, тоді ми будемо усі щасливі“.

На документальній фотовиставці біля Організації Об'єднаних Націй.

Посол Юрій Сергєєв відвідав місце збирання продовольства для голодуючих біля будинку Організації Об'єднаних Націй.

АМЕРИКА І СВІТ

Г. Клінтон – кандидат на посаду Держсекретаря США

ВАШІНГТОН. — Новообраний Президент США Барак Обама розглядає кандидатуру своєї колишньої конкурентки Гіларі Клінтон на посаду Державного секретаря США. Б. Обама та Г. Клінтон зустрічалися в четвер, 14 листопада, в Чикаго, щоб обговорити це питання. Речник Г. Клінтон переадресував усі запитання з цього приводу перехідній команді Б. Обами. Сама Г. Клінтон сказала журналістам, що задоволена своєю позицією у Сенаті, але хоче бути добрим партнером для новообраного Президента. Серед інших кандидатів на посаду Державного секретаря США – колишній кандидат у президенти демократ Джон Кері, сенатор-республіканець Чак Гегл та губернатор штату Нью-Мексико Бил Річардсон, також колишній конкурент Б. Обами на номінацію від Демократичної партії. Спостерігаючи за призначеннями нового кабінету, оглядачі все більше прослідковують зв'язок між командою Б. Обами та колишнім урядом Била Клінтона. 31 із 47 осіб, які працюють зараз у перехідному штабі Б. Обами чи оголошені на посади у новому уряді, мали зв'язки з урядом Б. Клінтона. („Голос Америки“)

Дума ухвалила подовжити президентство Росії

МОСКВА. — Російський парламент переважною більшістю голосів 14 листопада проголосував за законопроект, який подовжує президентський термін з чотирьох до шести років. За законопроект проголосувало 86 відс. депутатів Держдуми. Перед тим, як документ стане законом, він повинен пройти ще два читання. Законопроект пропускається через парламент у пришвидшеному режимі після того, як Дмитро Медведев несподівано заявив минулого тижня, що хоче внести зміни до Конституції Російської Федерації. Комітет Державної Думи Росії з конституційного законодавства порекомендував парламентові ухвалити проект (одразу в трьох читаннях). Голова фракції комуністів в російському парламенті Генадій Зюганов висловив занепокоєння концентрацією влади у руках президента: „Якщо ми візьмемо до уваги масштаби влади нинішнього президента, то у нього більше влади ніж у генерального секретаря, царя і фараона разом узятих. І не має ніякого елементу контролю над цією владою“. Багато оглядачів кажуть, що це може свідчити про наміри попередника Д. Медведева, чинного прем'єр-міністра Росії Володимира Путіна повернутися до Кремля набагато швидше, ніж можна було передбачити. (Бі-Бі-Сі)

Б. Обама розглядає можливість закриття в'язниці Гвантанамо

ВАШІНГТОН. — Новообраний Президент США Барак Обама розглядає шляхи можливого закриття військової в'язниці Гвантанамо. Близькі до Б. Обами експерти кажуть, що він шукає можливості звільнити 250 затри-

маних і звинувачених у військових злочинах, яких уже довгий час без суду утримують у стінах Гвантанамо. Згідно з попереднім пляном, деякі в'язні будуть звільнені, над іншими буде проведено суд у США. Втім, багато консервативних законодавців виступають проти того, щоб осіб, підозрюваних у тероризмі, привозили на територію США. У планах нового уряду – також створення суду національної безпеки, який буде розглядати справи, що містять таємну інформацію. („Голос Америки“)

Росія вирішила говорити тільки з Б. Обамою

МОСКВА. — Росія відхилила пропозиції США про співробітництво в сфері протиповітряної оборони в Європі і відновить переговори з цього питання вже з новою адміністрацією Барака Обами. США представили Москві пропозиції, які мали переконати її в тому, що система протиракетної оборони (ПРО) не загрожує безпеці Росії. „Ми до цього не дамо, а будемо розмовляти з новою адміністрацією“, – повідомили представники Кремля. Минулого тижня президент Росії Дмитро Медведев заявив, що Російська федерація має намір розмістити ракетні системи поблизу російсько-польського кордону – у відповідь на американську ПРО в Польщі і Чехії. У той же час прес-аташе посольства США в Росії Дейвід Сіфкін повідомив, що наступне коло російсько-американських переговорів з питань стратегічної безпеки і протиракетної оборони призначене на грудень. (Укрінформ)

„Дарма я дружину не слухав“

ВАШІНГТОН. — Президент США Джордж Буш, який покидає свою посаду 20 січня, зізнався 11 листопада, що даремно не слухав дружину, яка постійно закликала його стежити за своїми словами. „Я шкодую про деякі речі, які сказав, – як от вимога „взяти Бен Ладена за будь-яку ціну, живим чи мертвим“, – зізнався Президент США. Дж. Буш також заявив, що „не варто було передчасно оголошувати про перемогу в Іраку через місяць після того, як там почалися бойові дії“. Дж. Буш розповів про свої пляни на майбутнє: спочатку він хоче відпочити на своєму „ранчо“, а потім, можливо, напише книгу про свою працю на пості Президента США. Він також сказав, що шкодує про те, що зробив дуже багато необдуманих заяв. 11 листопада Дж. Буш зізнався, що після відходу з посту Президента США найбільше йому бракуватиме посту Головнокомандувача збройних сил США. („Кореспондент“)

Демократи зміцнили контроль над обома палатами Конгресу

ВАШІНГТОН. — Вибори у вівторок, 4 листопада, виявилися історичними для демократів. Уперше за 14 років вони знову контролюватимуть Білий Дім і обидві палати Конгресу. Оглядачі вважають, що збільшення присутності

демократів у законодавчому органі допоможе новому Президентові зі здійсненням його передвиборних обіцянок. Боротьба була напруженою не тільки за Білий Дім, але і за Конгрес. У висліді демократи зберегли свої місця у Сенаті і здобули ще п'ять мандатів. Для багатьох новий напрям означає покращення економіки. Демократи, на думку політологів, отримали перемогу у Сенаті завдяки тому, що вину за сучасні проблеми склали на республіканців. Б. Обама обіцяв зменшити податки середньої класи, реформувати галузь охорони здоров'я, вивести війська з Іраку. Тож тепер цікаво буде побачити, як Президент Б. Обама буде працювати з демократичним Конгресом у питанні виведення військ з Іраку. Останній раз демократи контролювали Білий Дім і Конгрес у 1990-их роках за часів президентства Била Клінтона. („Голос Америки“)

Відбулася Друга зустріч Організації арабських жінок

АБУ-ДАБІ, Об'єднані Арабські Емірати (ОАЕ). — Друга зустріч Організації арабських жінок (Arab Women's Organization, AWO) розпочалася 11 листопада у столиці ОАЕ. Протягом трьох днів у центрі уваги його учасниць – було обговорення соціальних і економічних проблем, питань освіти та охорони здоров'я, медіа, а також програми допомоги жінкам, зайнятим у цих сферах. Голова Організації Фатіма Бінт Мубарак на відкритті зустрічі відзначила, що останнім часом жінки близькосхідного регіону досягли великих політичних успіхів і отримали можливість реалізувати себе практично нарівні з чоловіками. Зокрема в ОАЕ серед 40 депутатів Федеральної Національної ради (парламенту) – дев'ять жінок, у Раді міністрів (виконавча влада) країни – чотири представниці, що на 50 відс. більше торішнього показника. Крім того, еміратські жінки займають 66 відс. посад в урядових структурах, причому третина з них перебувають на керівних постах. Нещодавно вперше в історії ОАЕ на посаду судді було призначено жінку, Хулуд аль Дхахері, ще 10 отримали можливість працювати прокурорами у Дубаї. А місяцем раніше Шейха Наджля Аль Касімі і Хесса Аль Отаїба вперше очолили посольства ОАЕ у Швеції та Іспанії відповідно. Особливу увагу на зустрічі буде приділено питанням захистові жінок, зокрема насильству у сім'ї і соціальній ізоляції жінок. Окрім того, учасниці зустрічі обговорювали заходи щодо боротьби з торгівлею людьми, викорінення бідності і надання представницям великих можливостей для повноправної участі у житті суспільства. Організацію арабських жінок було створено у 2000 році, її штаб-квартира знаходиться в Єгипті. (Укрінформ)

В Афганістані викрали журналіста з перекладачем

КАБУЛ, Афганістан. — В афганській провінції Логар були викрадені журналіст газети „The New York Times“ та його афганський перекладач. Про це спочатку 11 листопада повідомило афгансь-

ке урядове інформаційне агентство Бахтар, потім факт викрадення підтвердило міністерство внутрішніх справ Афганістану. Як йдеться в офіційному повідомленні, журналіст Дейвід Роде, що працює для „The New York Times“, і його афганський перекладач Захір були викрадені напередодні у повіті Чарх під час підготовки інтерв'ю з бойовиками радикального руху „Талібан“. Викрадення американського журналіста відбулося через кілька днів після того, як співробітники Головного управління національної безпеки Ісламської Республіки Афганістан визволили з талібського полону канадську журналістку, яка працює для телерадіомовної корпорації „CBC“. (Інститут Масової Інформації)

К. Райс робить останню спробу на Близькому, у Сході

ВАШІНГТОН. — Окрім економічної кризи та іракської війни, Президент Джордж Буш, мабуть, передасть Баракові Обамі і невирішений ізраїльсько-палестинський конфлікт. Уряд Дж. Буша намагався зробити питання мирного договору між ворогуючими сусідами зразком успіху своєї зовнішньої політики. Однак, Білий Дім сумнівається, що мирна угода буде досягнута до відходу від влади республіканської адміністрації. Державний секретар США Кондоліза Райс перебувала на Близькому Сході, де робила останню спробу примирити ізраїльтян та палестинців. Після зустрічі з палестинським Президентом Махмудом Абасом К. Райс заявила, що процес створення палестинської держави просувається вперед. Однак, вона попередила, що пляни Ізраїля збільшити єврейські поселення на Західному березі шкодять переговорному процесові. К. Райс висловила впевненість, що США продовжуватимуть грати роль посередника і за нового уряду Б. Обами. („Голос Америки“)

Телескоп „Габл“ зробив перші знімки

ВАШІНГТОН. — Телескоп Національного аерокосмічного агентства США (NASA) „Габл“ зробив перші знімки планет іншої сонячної системи. Про це йдеться у заяві, розповсюдженій 14 листопада прес-службою NASA. За оцінками вчених, на фотографіях історичного значення вдалося зафіксувати планету Фомальгаут б (Fomalhaut b), яка знаходиться на відстані 25 світових років від Землі і в три рази перевищує масу Юпітера. Планета рухається по своїй орбіті навколо яскравої південної зірки Фомальгаут (Fomalhaut), яка знаходиться у сузір'ї „Південна риба“. Вчені переконані, що Фомальгаут можна вважати одним з найяскравіших небесних тіл, оскільки зірка в декілька разів перевищує температуру сонця. Відкриття зробив супутник NASA „IRAS“. Відтоді не припинялися дослідження, і в 2004 році „Габл“ надіслав на Землю чіткі знімки районів навколо зірки, на якому можна було вирізнити кільце незвичайної форми. (Укрінформ)

Оголошено конкурс на отримання грантів Посольського фонду

КИЇВ. – Посольство США в Україні оголосило конкурс пропозицій на отримання грантів з Посольського фонду збереження культурної спадщини. Пропозиції приймаються до 30 листопада. Середній розмір гранту становить 15 тис. до 38 тис. дол., а підтримання проекту триває 12-18 місяців.

Посольський фонд збереження культурної спадщини, спрямований на збереження пам'яток культури, було створено у 2001 році.

Це єдина програма уряду США, яка безпосередньо надає малі гранти на підтримання історичної спадщини у різних країнах. Фонд, який уже підтримує понад 500 проектів у світі на суму 13.4 млн. дол., надає важливого значення охороні світових культурних здобутків і є невід'ємним компонентом американської міжнародної політики. Програма підтримує проекти, які мають на меті збереження історичних об'єктів, музейних та архівних колекцій і традиційних форм народної творчості.

В попередні роки було виділено кошти Львівській асоціації розвитку туризму на реставрацію

та подальше експонування ікон колекції „Студіон“; Львівському історичному музеєві – на збереження та реставрацію рукопису XII ст. „Кристинопільський Апостол“; на реставрацію покрівлі історичної церкви св. Миколая у закарпатському селі Колодне; на розкопки козацьких укріплень Микитинської Січі біля Нікополя, Дніпропетровська область; на збереження і пропагування культури кримських татар шляхом збирання й оцифровування давніх пісень, історичних рукописів і зразків ремесел; на купівлю спеціального обладнання для обласного державного історичного архіву у Хмельницькому.

Грантові кошти не можуть витрачатися на зведення нових споруд, збереження приватної власності чи приватних колекцій. Їх можна використовувати тільки на підтримку проектів, пов'язаних з культурною, а не з природною спадщиною.

Детальнішу інформацію про цю програму можна знайти на веб-сайті Посольства США в Україні за адресою: http://kyiv.usembassy.gov/files/cult_preservation2009_ukr.html. (Посольство США в Україні).

Шведське агропідприємство з'явилося на Львівщині

ЛьВІВ. — Господарство „Агрокультура Мостиська“, створене шведськими інвесторами, з'явилося на сільськогосподарській карті Львівщини.

В планах нового виробничого формування – вирощування зернових культур та розвиток тваринництва. Для цього воно має намір орендувати у місцевих землевласників близько 2,500 гектарів землі.

Відповідні договори терміном на п'ять років уже почали укладати у селі Хлиплі Мостиського району. Відразу після підписання цих документів власники паїв отримають річну орендну плату. Вона ста-

новить до 430 грн. за використання одного гектара. Триває оформлення договорів і в інших селах району - Гостинцеві, Крукеничах, Буцеві, Пнікуті. Там, де домовленості вже задокументовано, розпочинається оранка під озими та на зяб. В арсеналі агрофірми – потужна техніка: трактори „Джон Дір“ і „Кейс“, комбіновані агрегати „Вадерштад“, продуктивність яких при тризмінній роботі – до 160 гектарів за добу.

Свій парк сільськогосподарське підприємство має намір доповнити оприскувачами, сівалками, комбайнами та іншими механізмами. (Укрінформ)

Гайді...

(Закінчення зі стор. 1)

Віктор Ющенко привітав астронавтку Національного управління США з аеронавтики і дослідження космічного простору Г. Стефанишин-Пайпер у зв'язку з летом космічного корабля „Ендевор“ (місія STS-126).

В. Ющенко побажав астронавтці українського походження успіху у виконанні відповідальної космічної місії та висловив сподівання, що її другий політ у космос буде таким же вдалим, як і попередній. „З теплою згадую нашу зустріч у Києві та сподіваюся, що Ваша візита в Україну залишила приємні спогади і почуття. Хочу запевнити, що народ України пишається Вами, вболіває за Вас та бажає успішного повернення на Землю“, – йдеться у вітанні Президента.

Пуск космічного корабля „Ендевор“ (Endeavour) у рамках місії STS-126 відбувся успішно. Плянована тривалість польо-

ту – 14 діб. Головною метою місії є підготування Міжнародної космічної станції до постійної праці на її борту групи з шести осіб. Програмою польоту передбачається проведення на зовнішній поверхні станції робіт з обслуговування і устаткування, в яких братиме участь Г. Стефанишин-Пайпер.

Г. Стефанишин-Пайпер народилася в Сейнт Пол (штат Мінесота). В 1984 році закінчила Масачусетський технологічний інститут. В 1985 отримала ступінь магістра наук. В 1996 році була відібрана кандидатом в астронавти. У вересні 2006 року брала участь в космічному польоті на „Атлантіс“ як фахівець, провела 12 днів в космосі, з яких 13 годин 8 хвилин – у відкритому космічному просторі на міжнародній космічній станції.

У цьому леті Г. Стефанишин-Пайпер знову працювала у відкритому космічному просторі.

Астронавтка НАСА Г. Стефанишин-Пайпер відвідувала Україну у 2007 році. (УНІАН)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

Едельвайс Ольги Кобилянської

Марта Тарнавська

Видавничий центр „Академія“ в Києві започаткував нову серію книг під оригінальною назвою „Автографи часу“. З назви можна зробити висновок, що це буде серія біографій, біографічних романів або мемуарів. Ці жанри в сучасній світовій літературі, зокрема в англомовній, втішаються великою популярністю і серед читачів, і серед критиків. В Україні, на жаль, ці жанри ще не досить розвинені. А шкода! Бо саме модерні, оперті на документах, біографії, які відкривають читачеві не трафарет забронзованого героя, але правдиве і багатогранне життя людини, можуть наблизити визначні постаті до звичайного читача і зацікавити читача книжкою.

Першою в серії появилася 2007 року книжка Валерії Врублевської з незвичною назвою: „Шарітка з Рунгу“. Це біографічний роман про Ольгу Кобилянську. Про автора з книжки довідатись не можна, але В. Врублевська є членом Співки письменників України, і про неї в довіднику сказано, що вона – кандидат філософських наук, народжена в Житомирі 1938 року та є автором повістей, п'єс і біографічного роману про Соломію Крушельницьку.

Я недавно слухала на американському публічному радіо дискусію на тему, наскільки мемуари відзеркалюють правду життя і чи можна їм вірити. Виявляється, що під сучасну пору на американському книжковому ринку є кілька голосних книг, що рекламують себе як мемуари, але насправді є звичайною белетристикою, або як тепер пишуть в Україні – „фикшен“. Мемуари і біографії більше, ніж романи і оповідання, зацікавлюють американського читача і вони легше продаються, ніж белетристика. Тому їй бувають такі підробки і містифікації.

В. Врублевська назвала свою книгу „біографічним романом“ – отже, вона заздалегідь попереджує читача, що не все у цій книзі мусить бути абсолютною правдою. Але сама книжка не тільки написана на основі друко-

ваних джерел, але навіть сповнена дослівних цитат з щоденників і листів О. Кобилянської, цитат, що подаються як цитати, хоч в самій книзі немає, на жаль, бібліографії, ані жодних згадок про використані джерела, ані навіть звичайних у подібних випадках подяк людям та інституціям, які дозволили авторові використати друковані матеріали чи малодоступні архіви.

Десь 30 чи 40 років тому колишня редакторка „Нашого життя“ і голова Союзу Українок Америки Лідія Бурачинська передала в Україну до музею О. Кобилянської в Чернівцях оригінал вивезеного нею за кордон щоденника О. Кобилянської. Цей щоденник з молодечих літ Ольги був писаний німецькою мовою. В перекладі на українську мову 1982 року появились були в Києві за редакцією Федора Погребенника якісь уривки щоденників під назвою „Слова зворушеного серця“ – не відомо, чи В. Врублевська використовувала ці друковані версії, чи доповнювала їх матеріалами з архівів...

О. Кобилянську за її життя критики не завжди належно оцінювали. Сергій Єфремов критикував її за модернізм, а Михайло Павлик дорікав їй за надмірні німецькі впливи. В центрі уваги творів О. Кобилянської є емансипована дівчина або жінка, яка прагне романтичної любові і вміє її здобувати, але водночас хоче і вміє самостійно думати, вчитися і розвиватися інтелектуально. Це також не надто подобалося її сучасникам. Критикували її і за недосконале знання української мови. Сьогодні О. Кобилянська – через 145 років після її народження – виходить переможно на арену світової літератури. Її твір „В неділю рано зілля копала“ – в центрі уваги якого незалежна жінка-циганка Мавра – вийшов в англійському перекладі ще 2001 року – він читається сьогодні як модерний сучасний роман; її нариси про природу дуже співзвучні нашим сучасникам, що турбуються екологічними проблемами; впливи на О. Кобилянську німецьких письменників, зокрема Фрідріха Ніцше, обговорюються на наукових конференціях, а твори О. Кобилянської знаходять нових інтерпретаторів серед молодшого покоління українських літературознавців.

Біографічний роман, як каже Роман Горак – сам оригінальний майстер цього жанру – „це справжній пошук втраченого часу“. Спробуймо, на основі біографічного роману В. Врублевської, зреасумувати найважливіше і найцікавіше з життя О. Кобилянської.

Народилася вона на Буковині 9 грудня 1863 року. Батько, Юліан Кобилянський, працював збирачем податків, потім мандатором і суддею. Мати Марія Вернер була дочкою німецького колоніста, одруженого з полькою. Отже, німецька і польська мови були в родині матері рідними, але вона перейшла на мову і віру свого чоловіка Юліана і дім

(Закінчення на стор. 14)

Світова фінансова криза і Україна

Світова фінансова криза по-справжньому зачепила Україну у вересні. Коли проблеми на фінансових ринках світу перекинулися у сектор реальної економіки, в Північній Америці та Європі значно зменшився попит на товари. Відтак постраждали галузі, орієнтовані на експорт. Передусім це стосується металургії: попит на український метал знизився на 40 відс. Експортні проблеми зменшили надходження валюти. Ускладнилося виконання у 2009 році зовнішніх зобов'язань, п'яту частину яких треба покрити у найближчі 12-14 місяців.

До кінця року Україна має повернути 8.8 млрд. дол. зовнішніх зобов'язань. Виникає дефіцит платіжного балансу: на 2009 рік бракуватиме 15.5 млрд. дол. Ці цифри враховують усі тенденції щодо зменшення інвестицій, активності українських підприємств на зовнішніх ринках, скорочення валютної виручки. Резерви Національного банку – 34.6 млрд. дол. – дозволяють сплатити зовнішні позики, але невідомо, як розвиватиметься світова фінансова криза. Можна залишитися зовсім без грошей. З допомогою прийшов Міжнародний валютний фонд, який надав Україні 16.5 млрд. дол. позики. Використання цих грошей матиме також певний психологічний, стабілізуючий вплив на інвесторів і економіку загалом.

21 жовтня Президент України Віктор Ющенко на зустрічі з журналістами провідних ділових видань України виклав своє бачення економічної ситуації в Україні. Він сказав, що м'якшої бюджетної політики Україна ще не знала. З початку року видатки на платні, пенсії та інші соціальні виплати зросли на 43 відс. Така непродумана соціальна політика призвела до втрати контролю над цінами. Уряд поведився так, ніби хотів розплатитися за всіма боргами всіх часів і народів, хоча таких реальних можливостей держава не мала. Зростання інфляції призвело до зниження реальних доходів, які впали до найнижчих показників 2000-2001 років. З інфляцією почали боротися, обмежуючи економічну активність, що було помилкою.

Президент вважає, що треба за будь-яку ціну втримати довіру вкладників до банківської системи, довести населенню, що у вкладників немає причин для паніки. В. Ющенко порадив керівникам Національного банку щодня зустрічатися з провідними журналістами, доводити до їхнього відома все, що відбувається на валютному, грошовому та міжбанківському ринках, щоб банки відновили довіру до себе, мали більше партнерів серед учасників ринку.

Глибина можливої кризи у банківській системі безпосередньо залежить від того, наскільки банкам довірятиме споживач. Наприклад, українські експортери щодня отримують 500-700 млн. дол. валютної виручки, але, відчуваючи, що ситуація на ринку непевна, притримують валюту. В антикризовому пакеті, який підготував уряд, сказано: нехай підприємець розпоряджається своїми грошми, але через певний час (менш ніж пів року) вони мають бути введені в обіг.

Рада національної безпеки і оборони рекомендувала вжити антикризових заходів за чотирма основними напрямками: запобігання рецесії, перегляд бюджетної політики у частині видатків, забезпечення державних і корпоративних фінансових зобов'язань за зовнішніми запозиченнями, стабілізація національної валюти та чітка і прогнозована курсова політика. Світова криза таїть велику загрозу для молодій державі, але важких наслідків можна уникнути, якщо своєчасно вжити запобіжних заходів.

ЛИСТОПАД В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Українські жертви агресії Кремля

26 листопада 1939 року уряд СРСР звернувся до уряду Фінляндії з офіційною нотою, яка повідомляла, що внаслідок артилерійського обстрілу, вчиненого з території Фінляндії, загинуло четверо та було поранено дев'ятеро радянських військовослужбовців. Фінські прикордонники справді зафіксували того дня гарматну стрілянину на радянській території. Вояки стріляли у власне військо. Це була провокація Кремля.

Уряд Фінляндії запропонував створити міжурядову комісію, яка б мала розслідувати інцидент. Радянська сторона відмовилася. 29 листопада СРСР розірвав з Фінляндією дипломатичні стосунки, а 30 листопада радянські війська перейшли фінський кордон і розпочали бойові дії. Вже 30 листопада відбулось повітряне бомбардування Гельсінкі та інших фінських міст. Чималі жертви серед цивільного населення Фінляндії внаслідок цих бомбардувань стали приводом для виключення СРСР з Ліги Націй.

Фіни спромоглися до активного опору агресорові: вони при відступі густо мінували залишені терени, робили засідки з численних снайперів. Вперше було застосовано проти танків пляшки з запальною рідиною, які називали „коктейлем для Молотова“. Такі пляшки і спеціальні штормові сірники до них придумав у 1937 році капітан фінської армії Ееро Куїтінен. П'ять підприємств компанії „Алко“ випустили за три місяці війни 542,194 пляшки.

А „коктейлем для Молотова“ їх назвали після того, як міністер закордонних справ СРСР В'ячеслав Молотов (Скрябін) заявив, що радянські літаки скидають на фінські міста не бомби, а харчі для голодного населення. Негайно бомби називали „кошиками для молотовської гулянки“, а протитанкові пляшки – „коктейлем для Молотова“.

Учасник радянсько-фінської війни Олександр Дубовик з міста Золотоноші багато оповідав мені про страждання власні і тисяч його ровесників, мобілізованих з України на цю війну. Історик Сергій Грабовський вважає, що на радянсько-фінській війні втрати українців становили десятки тисяч осіб. Так, на фронт з Київської військової округи була перекинута 44-та Київська дивізія, яка мала 150 радіостанцій, 500 авт, 44 танки, понад 100 тракторів, 50 мотоциклів.

А от одягу для суворої зими дивізія не одержала. Валянки дали тільки командирам. Вояки були змушені йти пішки 245 км у блаженських шинелях і брезентових чоботах. Внаслідок цього в дорозі до фронту обморозилися 10 відс. особового складу. Коли дивізія розпочала бойові дії, припинилося постачання її продовольством.

1 січня 1940 року фіни атакували один з полків дивізії і оточили його. Почалася стихійна втеча інших частин дивізії. Поранені були кинуті напризволяще. Фіни захопили 97 гармат, 160 автомобілів, 37 танків, 280 кулеметів, кілька тисяч гвинтівок – уся ця зброя була використана в боях проти Червоної армії.

Після цього за діючим військом було розміщено 27 контрольно-загороджувальних загонів НКВД по 100 осіб у кожному. 1,800 військовослужбовців було засуджено військовим трибуналом. Командир дивізії Виноградов, начальник політвідділу Пахоменко і начальник штабу Волков були розстріляні як „зрадники батьківщини“.

Тисячі українців потрапили до фінського полону, де з них створювали так звані групи українського фолкльору, хори. До них приїздили видатні діячі української еміграції. На пробудження національної свідомості полонених українців була спрямована широка культурно-освітницька робота в таборах.

Після війни радянські військовополонені, за винятком близько 200 осіб, які відмовилися повернутися на батьківщину, були передані радянській стороні. 777 з них були засуджені на різні терміни ув'язнення, а 232 розстріляно. Решту, майже 4,500 осіб, на яких не було знайдено матеріалів для притягнення до суду, як підозрілих було кинуте до концтаборів.

Ця війна в СРСР була великою таємницею, про неї не говорили, не писали. 12 березня 1939 року після жорстоких боїв був підписаний мирний договір, за умовами якого до складу СРСР увійшли весь Карельський перешийок, західне і північне узбережжя Ладозького озера.

Війна тривала 105 днів. За цей час СРСР втратив понад 722 тис. убитих, поранених і обморожених, 17 тис. осіб пропали безвісти, тобто стали полоненими.

Л. Хм.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays

by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу

\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожну зміну адреси – \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

86-ий відділ ім. Олени Теліги в Ньюарку, Нью-Джерзі

влаштовує презентацію книжок
своїх членок

Наталки Буняк – вибрані поезії „Коли Сходило Сонце“
Любомири Бойко – нариси „Моя Пекуча Ностальгія“

в суботу, 29 листопада 2008 р.
о 4-й год. по пол.

у церковній залі св. Івана Хрестителя
в Ньюарку, Нью-Джерзі.

У програмі: читання творів, пісні, музика.

Щиро запрошуємо всіх.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Високе служіння коханої і друга

У вересні в моїй квартирі пролунав телефонний дзвінок. Телефонувала Валентина Гончар. Я не приховував правдивої приємності від її дзвінка.

– Хочу вислати свою нову книгу про Олеса Терентійовича, – голос був дзвінким і бадьорим.

– Матиму за честь...

За тиждень я дістав з скриньки пакет з новим виданням книги В. Гончар „Я певен любові. Спомини про Олеса Гончара“ (Київ, „Сакцент Плюс“, 2008 рік).

Коли перегорнув останню сторінку, то немов би завершив свій побут в краях світлих, чистих, населених людьми добрими і мудрими. Бо сповна торкнувся того, що називається світом О. Гончара, його думок, мрій, сподівань та надій.

За освітою я інженер-ракетник, тому до кожного писаного рядка звук ставитися немовби до математичної формули. Він, себто рядок, має нести не лише певне емоційне забарвлення, а й точно відповідати, так би мовити, фізичній суті описаного. Мені ж пощастило дізнатися про світ О. Гончара не лише з його книг, а й через особисте спілкування.

Було це 8 березня 1993 року в Кончі-Озерній, на замиській дачі письменника під Києвом. На той час він вже переніс три інсульти та один інфаркт, доля відміряла йому ще трохи більше двох років життя. Зустріч закарбувалася на все життя. Через квіти, котрі я приніс, познайомився і з дружиною майстра слова. Вразила краса – фізична і духовна – дружини клясика нашої літератури.

6 липня 1995 року письменника не стало. Але я мав приємність бачитися з Валентиною Данилівною. Відбувалося це на імпрезах, присвячених славетному письменникові, під час зустрічей у Національному гірничому університеті, головні корпуси якого тепер розташовані на вулиці О. Гончара. Влітку 2001 року разом з гостем із США Іларіоном Хейликом побували в гостях у Валентини Данилівни у її київській квартирі. Саме тоді повела нас Валентина Данилівна до недавно зведеного пам'ятника О. Гончареві. Розмовам нашим того дня не було видно кінця. Попрощавшись з господинею квартири, вже у столичній підземці, І. Хейлик задумливо промовив:

– Вона, як і сам Гончар, людина-діамант...

Ці рядки не претендують на фахову рецензію книги „Я певен любові“. В. Гончар змогла поєднати у ній особисті рефлексії та відчуття з загальноукраїнськими інтересами і проблематикою. Зрозумів, що стрижнем такої розмови з читачем стала постать О. Гончара.

Ось як згадує перші спалахи своїх дівочих почуттів до майбутнього чоловіка авторка спогадів:

„Увечорі на вулиці Клубній, 20, ми зустрілися...Немає таких слів, щоб описати те почуття, що враз спалахнуло в моїй душі. Це було щось досі незвідане. В душі загорілись іскри, про які в таких випадках пишуть чи говорять, мене пройняли, пронизали наскрізь струми найвищої напруги. Це був вибух, вибух нечуваної сили. Той мій стан

Валентина Гончар і Фідель Сухоніс.

– він був за межами людської мови. Не знайдеш, мабуть, у жодному словнику таких слів, щоб описати той незнаний мною, досі не пережитий спалах емоцій, який мені було не інакше як кимсь подаровано. Я сприйняла це як дар небес“.

Ці рядки написані не раніше 2006 року. Так, ці слова В. Гончар вихлюпнула на папір зі своєї душі вже не у молодих роках. То чи не є гідними ці описи оповіді про Ромео і Джульєтту? Чи не бачимо ми у цих рядках дороговказ для молодих як слід кохати і бути коханою?

І наступна цитата, котра є витягом з щоденника В. Гончар. Датована квітнем 1995 року. „І що вони там думають, наші зверхники? Задарма віддають Москві стратегічні наші бомбардувальники, не вперше обурюється Олесь, при цьому не шкодує епітетів у межах нормативної лексики. „А

коли, не дай Бог, що? Чим захищатися?“ А тоді ж ще, здавалось, ніщо не віщувало трагедії Грузії.

Чи ще одна цитата: „Розкрадено пів України, а жодного хапугу до суду не притягнуто“. Це за дев'ять років до Помаранчевої революції.

Насамкінець хочеться процитувати ще з книги В. Гончар:

„А найголовніше, може, що проживши з ним поруч близько 50 років, я доторкнулась хоч маленьким доторком до тайни творчості, даної йому Всевишнім, до того джерела, яке живило його працю, давало енергію його думці і почуттям, силу втілити задумане в слово“.

Не буде перебільшенням сказати, що життя цієї жінки стало високим служінням коханому і другові Олесеви Гончареві.

Фідель Сухоніс,
Дніпропетровськ

У пам'яті назавжди

Мій чоловік св. п. Віталій Трипуп-Трипупенко народився 6 серпня 1924 року в селі Кошманівка, на Полтавщині. Він часто розповідав про страхиття Голодомору, коли люди обгризали кору з дерев, а в селі не залишилося ні kota, ні собаки. Уночі їздили возами по селу уповноважені, яких завданням було заходити в кожну хату та збирати опухлих від голоду мертвих людей. Маючи вісім років, мій чоловік, прокинувшись вранці, як усі діти, ішов до вікна подивитися, що діється на вулиці. І те, що він бачив, ніколи не стерлося з його пам'яті. Вулицею сунули вози, наповнені трупами. Їх везли за село і там децьо скидали до спільної ями. Завдяки молодій, витривалій, винахідливій матері, якій удавалося з чогось зробити якусь їжу, родина вижила, врятувалася від голодової смерті.

Євдокія Трипупенко,
Філадельфія

Село зазнало масового пограбування

Коли в Україні лютував Голодомор, мені було дев'ять років. В клясі, де вчилися діти з Вільшанського цукрового заводу і села Вербівки (тепер – Черкаська область) було 30 учнів, а після голоду залишилося 16. Сільські діти майже всі померли від голоду.

Мій близький родич з с. Товмач Шполянського району, після того, як його примусили в спецбригаді грабувати селян лише тільки один день, не витерпів таких дій і повісився. Він був впевнений, що пограбовані люди були приречені на голодну смерть.

В 1954 році мені розповідав реабілітований колишній секретар райкому партії одного з районів Київської області, як його засудили на 25 років суворого режиму за те, що він „саботував“ пограбування селян. Його товариш, теж секретар райкому партії, який виступив проти

такого пограбування, на другий день був розстріляний без суду і слідства.

Щоб не допустити розголошення правди про Голодомор, на кордонах України щільно стояли війська. Для конфіскації продовольства у селян в Україні були відряджені десятки тисяч комуністів з Москви, Ленінграду й інших міст Росії.

Мета голоду – знищити українські традиції, мову і дух свободи селянства, яке не піддавалось колективізації і русифікації.

Друга мета голоду – забрати в голодного населення всі цінності, які у них ще збереглися. Для цього радянською владою були організовані крамниці „торгсіні“, де були різні харчові продукти високої якості, за які голодуюче населення змушене було віддавати золоті обручки, срібні вироби та інші коштовні речі. Поважних гостей добре частували, а потім привозили в такі „торгсіні“ і заявляли: „Бачите, як живуть наші селяни. У нас голоду немає!“ І їм вірили...

В зв'язку з тим, що Російська Федерація є правонаступницею Радянського Союзу, доцільно визначити вартість усього, що втратило українське селянство, і за рахунок компенсації відпускати дешевий газ Україні.

Євген Лісовенко,
Нью-Йорк

Останню кулю залишив собі

Хоробрий борцем за Українську самостійну державу був Іван Бесага („Вир“) із Тростянця – районний провідник у н а ц т в а Організації Українських Націоналістів,

Іван Бесага („Вир“)

котрий зумів об'єднати повстанців у міцний підрозділ опору більшовицькій і гітлерівській навалі. Разом з ним у криївці в урочищі Жолоби перебували друзі „Криворучко“ і „Гроза“. Навесні 1947 року, під час облави, енкаведисти спробували захопити повстанців, проте „Вир“ не здався живим – під час перестрілки останню кулю залишив собі. Йому було тоді лише 24 роки.

Втратили сина мама Наталія, батько Василь, а сестра Марія – брата. Більшовики їх не милували, вивезли до Кемеровської області в Сибіру. Жили спецпоселенці в холодних бараках, голодували, тяжко працювали в шахтах. Повернулись аж у 1956 році. Тепер місце загибелі „Вира“ стало для українців священним.

Тетяна Будар,
Бережани, Тернопільська обл.

Про демократію і рівноправність

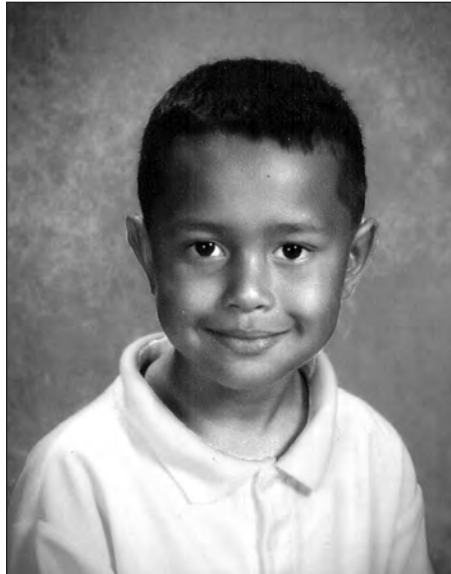
Лист Семена Качмара з Сансет-Ситі, Каліфорнія, „Я ніколи не голосував би за демократів“ опублікований в „Свобода“ ч. 44, змушує до запитання: на якій підставі республіканський чи демократичний американський президент мусить любити Україну? Газета „Свобода“ зробила правиль-но, надрукувавши обидві об'яви

про кандидатів на президента, а вболівачому С. Качмарові рекомєндую почитати, на яких принципах була написана конституція американської держави і що значать слова: – демократичний і рівноправний!

Катерина Кричевська-Росандіч,
Мавнтен Вю, Каліфорнія

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

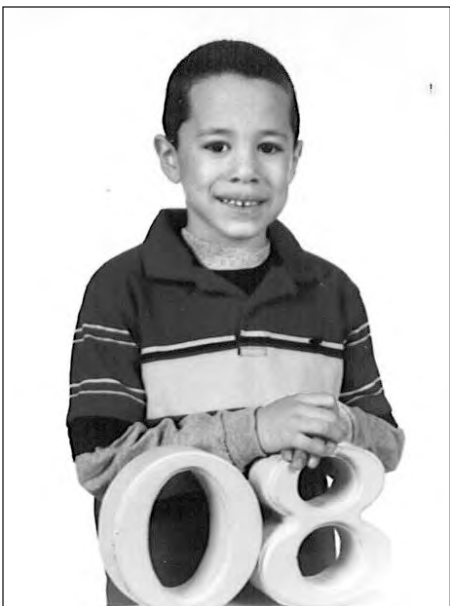
Нові члени УНСоюзу

Василь і Михайло Фокси, сини Орісі та Михайла Фоксів з Кісімі на Флориді, — нові члени 13-го Відділу УНСоюзу. Своїх внуків забезпечила бабуся Анна Скалій-Галауфія.

Фіона-Грейс Кайн, доня Галини Пакули-Кайн і Шона М. Кайнів з Дірборн, Мишиген, — нова членка 82-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся Ліда та дідусь Бенжамін Пакули.

Кристал і Джонатан Мартінези, діти Лесі та Нафталі Мартінезів з Брандону на Флориді, — нові члени 13-го Відділу УНСоюзу. Своїх внуків забезпечила бабуся Анна Скалій-Галауфія.

Юлія та Олекса Белеї, діти Катрусі та Любка Белеїв з Місісаги, Онтаріо, Канада, — нові члени 777-го Відділу УНСоюзу. Своїх внучат забезпечили бабуся Надя і дідусь Стефко Белеї.

Відзначили роковини видань УНСоюзу „Свобода“ і „Український тижневик“

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерсі. — 11 листопада, Головної канцелярії УНСоюзу відзначили 115-річчя „Свободи“ і 75-річчя „Українського тижневика“.

З цієї нагоди Екзекутива УНСоюзу влаштувала частування, під час якого Президент УНСоюзу Стефан Качарай звернувся до присутніх з вітальним словом, у

якому підкреслив значення пресових видань в історії УНСоюзу, його нинішній діяльності і в забезпеченні доброго майбутнього.

До залі були внесені торти з табличками на позначення ювілейних дат, на які дружно дмухнули працівники редакції і видавництва.

Л. Хм.

Працівники редакції „Свободи“ і видавництва Українського Народного Союзу під час відзначення 115-річчя „Свободи“ і 75-річчя „Українського тижневика“.

Thanksgiving

November 26 - 29, 2008

Thursday, 27th - Thanksgiving Day

Thanksgiving feast will be available from 1-4pm

\$30 per person \$12.50 children 6-12

Feast Includes: Soup & Salad Bar,
Turkey Dinner & Dessert Table!

(Whole Turkey available for \$25)

Please call for more information
and reservations!

Main House Rooms available
\$75 + tax & gratuities per night

room rate includes breakfast for 2

216 Foordmore Rd. PO Box 529. (845) 626-5641. www.Soyuzivka.com

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО ГОЛОДОМОР 1932-1933 РОКІВ В УКРАЇНІ

Комісія американського Конгресу з досліджень Великого Голоду в Україні

Божена Ольшанівська

(Продовження.
Початок в ч. 43, 44, 45, 46)

Багато сенаторів обіцяли голокувати за законопроект у повному Сенаті, однак, не бажали бути його спонсорами. Але настрої у Комітеті закордонних зв'язків були прихильні завдяки голові сенаторові Чарлзові Персі, і виглядало, що все є на добрій дорозі.

Один з найбільш пам'ятних епізодів лобювання у Вашингтоні стався у велетенському будинку Дірксена, де розташовані офіси Сенату. Був пізній полудень. Декілька груп активістів АГРУ зібралися біля ліфта на „летючку“, щоб обмінятися враженнями дня. Перед нами простягалися довжелезні коридори з гранітною підлогою, які у скісних променях сонця виглядали безмежними. Від нескінченного ходіння по бюрах сенаторів камінна підлога здавалася нам щораз твердішою. Раптом почувся ритмічний звук кроків, і з'явилася самотня постать невисокого красивого чоловіка у темно-синьому вбранні. Активісти АГРУ пізнали Ч. Персі – сенатора, що підтримував законопроект Голодомору.

Ми всі підбігли до нього, а Данило Марчишин почав розмову на тему підтримки справи комісії. Решта групи потискувала сенаторові руку, персонально дякувала за підтримку і бажала успіхів у наступних виборах. Він розповідав, що йде з прийняття, яке влаштували на його честь працівники, і тому так пізно є у будинку. На прохання і далі підтримувати законопроект щодо Голодомору він відповів: „Після всіх моїх зусиль щодо цього закону я є ліпший українець, ніж ви“. Помахавши на прощання рукою, він зник з усміхом за дверима ліфта.

Пізніше, в Чикаго, д-р М. Куропась і українська громада пригостили передвиборний обід на честь сенатора Ч. Персі, і тоді АГРУ нагородила його відзнакою за підтримку прав людини.

19 вересня 1984 року Комітет закордонних зв'язків Сенату мав ділове засідання, і на ньому схвалив, з незначними поправками, текст сенатського законопроекту S. 2456. Але основною перешкодою залишався пропонований бюджет комісії на 4,5 млн. дол. Активістам АГРУ пояснили, що це не є реальною вимогою, і з такими коштами Комітет закордонних зв'язків законопроекту не схвалить. Час спливав, і маючи вже конкретну пропозицію, активісти АГРУ погодилися на значно меншу суму — 400 тис. дол. на два роки, що було реальним компромісом. З цією зміною законопроект схвалено і передано його повному Сенатові. Сенат законопроект S. 2456 прийняв одностановно 21 вересня 1984 року.

Побачивши, що у Сенаті потрібно було близько двох місяців, щоб законопроект пройшов усі стадії Комісії і голосування (від 1 серпня до 21 вересня), а ще чотиримісячного чекання від того часу, як сенатор Б. Бредлі вніс його 21 березня, активісти АГРУ продовжували гарячково працювати у Палаті Представників, бо

законопроект, щоб стати законом, мусить бути схвалений і переголосований в обох Палатах. Але тут вони наштотхнулися на непорушний мур.

4 жовтня 1984 року у Палаті Представників, в останній день 98-го Конгресу, конгресмен Бенджамин Гілман запитав: „Де є законопроект щодо Голоду? Вчора ми обговорювали його. Ми повинні б сьогодні голосувати, чи не так?“. Хоч було вже пізно, голова Д. Майка міг представити закон повній Палаті, але на це не було доброї волі ані у Д. Майки, ані у Д. Фасела. Це означало, що в дійсності демократичний провід Комітету міжнародних справ у Палаті Представників не збирався підтримувати цю українську справу.

Сенатор Б. Бредлі та зведений законопроект

Щоб уникнути ситуації, при якій американський уряд не може функціонувати, тому що скінчилися гроші попереднього бюджету, Конгрес може ухвалити так званий зведений законопроект (omnibus resolution), який уповноважує уряд продовжувати витратити гроші в нормі, схвалений попереднім бюджетом. Якщо бюджет не був затверджений в кінці сесії Конгресу, останній повинен продовжувати працювати день і ніч, поки не зформує і не прийме загальний зведений законопроект.

Особливістю правил Конгресу США є те, що сенатори, які внесли законопроект, що потім розглядається в Конгресі, мають особливий привілей на право з'явитися перед Конгресом для того, щоб їх законопроект був долучений до зведеного законопроекту. Хоча жодні головні законопроекти не можуть бути долучені таким чином, незначні за фінансуванням законопроекти можуть бути включені.

Так сталося, що 4 жовтня 1984 року, в останній день сесії Конгресу 1983-1984 років, була необхідність приймати зведений законопроект, щоб продовжувати фінансування дій уряду. Також так сталося, що у вечорі 4 жовтня 1984 року у Нью-Джерзі був великий бенкет із 1,000-долларовим вступом для здобуття фондів для Демократичної партії. Одним з промовців був сенатор Б. Бредлі. Зразу ж після свого виступу опівночі він повернувся приватним літаком у Вашингтон на сенатську сесію.

Щоб сенатор міг внести пропозицію, голова засідання Сенату мусить надати йому слово. Однією зі справ, яку Сенат тоді обговорював, були права жінок – досить спірна справа. Було відомо, що сенатор Бредлі цей жіночий закон підтримував, тому коли він попросив, голова йому не надав слова, бо хотів цей закон відкласти на другий рік. Але сенатор не здавався і далі просив слова. Йому дали змогу виступити о 2:30 ранку. Тоді він скористався своїм сенаторським правом і законопроект про Комісію Голоду додав до зведеної фінансової резолюції на 470-мільярдний державний бюджет. Це був той самий спосіб, яким було прийнято законопроект Елізабет Гольцман

при кінці 1970-их років, щоб при Департаменті юстиції створити Відділ спеціальних розслідувань щодо злочинів Голокосту.

Залишилася ще одна перешкода. Після причеплення додатків у Сенаті зведену резолюцію мусили ще раз обговорити на спільній конференції членів обох палат, ще раз переглянути всі додатки і вирішити, котрі з них прийняти, а котрі відкинути. Хоч сенатори мають спеціальний привілей причеплювати свої додатки, члени Палати Представників мусять на них погодитися. Тут була небезпека, що проект Комісії Голоду могли відкинути. Активісти АГРУ останнім зусиллям зв'язалися з прихильними їм членами конференції Сенату і Палати Представників і просили їх старатися, щоб закон про Комісію був прийнятий. І так сталося.

Врешті фінансову зведену резолюцію із причепленим законом про Комісію Голоду передано Президентові Роналдові Рейганові для підпису. Президент поставив свій підпис 12 жовтня 1984 року і так законопроект, який пропонував створення Конгресової Комісії щодо Голоду в Україні, став законом. Цей закон дістав номер 99-180. Тому що Комісія не закінчила своєї праці у передбачений термін, її пізніше продовжено законом за номером 100-340 і додано ще 100 тис. дол. на її роботу.

Формування Комісії про Голод в Україні

Під час лобювання прийняття закону про Комісію члени АГРУ також пригадувалися над її структурою і її членами. Головування було обіцяне конгресменові Д. Майці, щоб тим спонукати його підтримати законопроект. Від цього не було можливості відступити, хоча показалося, що він не був найкращою для цього особою. Ті члени Конгресу США, яких АГРУ просила стати членами Комісії, на це погодилися. Додатково до конгресмена Д. Майки, ще були конгресмени – демократ Деніс Гертел, Віліям С. Брумфілд і Б. Гілман; з сенатського боку були Деніс Де Консіні і Руді Бошвіц. Сенатор Р. Бошвіц відмовився, і на його місце призначено сенатора Роберта В. Кестена-молодшого.

Інші члени Комісії від Уряду США, яких АГРУ не поручало, але яких призначено туди без належної уваги, виказали мало, або ніякого зацікавлення в праці Комісії і вони не брали участі ані в її нарадах, ані в її звітуванні. Коли активісти з АГРУ прийшли до бюро сенатора В. Кестена, щоб розвідати про його участь у Комісії Голоду, то його штаб навіть не знав, що він є членом цієї Комісії. Можна припускати, що брак зацікавлення у В. Кестена спричинив брак зацікавлення і бездіяльність його українських виборців у Вискансині, які, в свою чергу, цією справою не цікавилися і тим дозволяли, щоб така ситуація постала.

Виконавча гілка Уряду США призначила ще таких членів Комісії: Гері Бавера – помічника Президента з питання вироблення процедур у політиці, посла Юджіна Даглеса з Державного департаменту і лікаря

д-ра Еверета Кула, Головного хірурга США. Ці особи ігнорували працю Комісії. Дивлячись назад, про це можна думати як про ще одну втрачену можливість, бо Комісія дала нам шанси, які ми не використали вповні.

Закон 99-180 вимагав також наявності шістьох членів Комісії з загального громадянства. Провід АГРУ дбайливо переглянув пропозиції для членів Комісії з української американської громади, і кандидатів вибрано на основі їх провідницьких та інтелектуальних здібностей, а також спроможності причинитися до успіху Комісії. На жаль, не всі особи, яких АГРУ рекомендувала, були відібрані. Додатково АГРУ рекомендувала д-ра Джеймса Мейса на позицію дослідника і директора Комісії.

Зусилля і старання для створення Комісії були уроком покірливості і компромісу. І глянувши правді в очі, активістам АГРУ довелося погодитися з гіркою дійсністю, що підтримка прийшла лише від невеликої частини громади. Коли справа просувалася тяжко, тоді самозванні „експерти“ виступали відверто, фронтальною атакою проти Комісії Голоду, щоб пізніше, як все провалиться, казати: „Ми ж вас попереджали“. Коли комісія стала дійсністю, особи, які її створенню цілком не допомогли, навіть порухом пальця, старалися здобути у ній місце для себе, щоб мати нагоду для прославлення самих себе.

Прикро, що з політичних причин відхилено було деяких найкращих кандидатів. Наприклад, АГРУ рекомендувала Ігоря Ольшанівського на громадського представника, але конгресмен Д. Майка його відкинув. Можна припускати, що Д. Майка обравився тому, що бажав призначити свого кандидата директором і дослідником Комісії, і рекомендуваного д-ра Дж. Мейса не брати до уваги. Щоб до цього не допустити, І. Ольшанівський написав статтю в „The Ukrainian Weekly“, в якій він звинуватив Д. Майку у використанні Комісії для того, щоб роздавати посади в ній для своїх політичних приятелів. Це врятувало посаду для Дж. Мейса, але І. Ольшанівського не вибрано як члена комісії від громади. Як компроміс, на його місце прийняли від АГРУ Д. Марчишина. Ще інша рекомендація від АГРУ не зреалізувалася, а це рекомендація для д-ра Богдана Витвицького. Сам по собі публіцист і науковець, Б. Витвицький у 1984 році подав ідею проекту „Усної Історії“ – збірку розповідей очевидців про голод – під егідою Товариства Українсько-Американських професіоналістів і підприємців в Нью-Йорку і Нью-Джерзі. Протягом чотирьох місяців д-р Дж. Мейс, якого найняли виконати цей проект, зібрав близько 60 розповідей коштом лише 10 тис. дол. Можна здогадатися, що ці записи пізніше включено у загальний збірник записів, який Комісія видала тритомною збіркою.

Підсумовуючи, можна сказати, що сам факт створення Комісії Голодомору при американському Конгресі мав і має монументальне значення. Було багато недосконалостей під час створення і під час праці Комісії, але найголовніше є те,

(Закінчення на стор. 21)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

В НТШ-А представлено новий роман А. Мельничука

НЮ-ЙОРК. – 18 жовтня Аскольд Мельничук презентував у Науковому Товаристві ім. Шевченка свій новий роман „The House of Widows” (Graywolf Press, 2007). Це третій роман у доробку американського письменника українського походження. Перші два – „What Is Told” (1994) і „Ambassador of the Dead” (2001) принесли А. Мельничукові заслужене визнання серед критиків та читачів. Проза А. Мельничука, за твердженням критиків, відзначається ліризмом, добре виписаним психологізмом, майстерно побудованими діалогами та сюжетом.

Темою ранніх Мельничукових

творів була тема емігрантів та еміграції, однак, це лише загальне тло, на місці якого розігруються психологічні драми, відбуваються родинні та індивідуальні конфлікти, які доповнюються реаліями певної епохи та історичними ремінісценціями. Близку дебют А. Мельничука у 1990-их роках привернув увагу до його прози відомих критиків та впливових літературних видань. Про нього захоплено пишуть у „New York Times Book Review”, „Boston Globe”, „Los Angeles Times”, відзначаючи високий рівень літературної майстерності та вміння творити оповідь.

Цього разу, у романі „The House

of Widows”, письменник наче б то відходить від своєї стратегії, однак, не на стільки, щоб говорити про цілковиту зміну теми та поетики. Дія роману розгортається в Америці та Європі. 40-річний Джеймс Пак дошукується причин самогубства свого батька, знаходить приховані долі в запутаній родинній історії, що викликає у головного героя почуття вини і провини. Усі критики, котрі писали про новий роман А. Мельничука, відзначають особливий ліризм оповіді письменника, елегантний стиль викладу та майстерно побудований сюжет.

Новий роман Мельничука - це

Аскольд Мельничук

мозаїка життя кількох поколінь, котрі, за задумом письменника, взаємопов'язані, не тільки родинно, а що важливіше - часово. Сучасність та історія сусідують у тексті А. Мельничука, створюючи відчуття тотального чи абсолютноного проникнення одного в одне.

А. Мельничук відомий також як засновник чільного американського літературного журналу „AGNI”. Протягом багатьох років як головний редактор, а тепер як редактор-засновник, друкував і пропагував найновіші зразки сучасної української літератури.

Насамкінець А. Мельничук відповів на запитання присутніх, котрі обговорювали не тільки останній роман письменника, але й американську та українську літератури.

Пресова група НТШ-А

Тема конференції – Голодомор в кіномистецтві

Роман Процик

НЮ-ЙОРК. – У Колумбійському університеті 2 грудня відбудеться міжнародна конференція „Осмилюючи Голодомор: український голод-геноцид 1932-1933 років у кінематографі”. Її організує Програма українських досліджень Колумбійського університету разом з Інститутом ім. Гаримана та Департаментом слов'янських мов Колумбії. Конференція об'єднає вчених та кінематографістів, щоб розглянути цю трагедію в аналітичному, теоретичному й емпіричному аспектах.

Такий підхід став можливим завдяки тому, що за останні чотири роки, при щедрій підтримці громади та Фонду катедр українознавства, Програма українських досліджень Колумбійського університету змогла здобути собі репутацію провідного осередку студій українського кінематографа в Північній Америці.

Крім Українського кіноклубу університету, який популяризує українське кіномистецтво по всій Америці, тут також викладаються курси з українського кінематографа для студентів бакалаврської та

магістерської програм.

Колумбійська конференція складатиметься з трьох частин. У першій під назвою „Що сталося у 1932-1933 роках. Факти трагедії” виступлять д-р Юрій Шевчук з Департаменту слов'янських мов та Інституту ім. Гаримана Колумбійського університету, який говоритиме про те, як тема Голодомору висвітлювалася в українському фільмі в самій Україні.

Д-р Роман Сербин, професор-емерит Університету Квебеку у

(Закінчення на стор. 15)

Вечорниці “Червоної Калини”

*Запрошуємо на Дебют 2009 та Ювілей 50-ліття
Першої Формальної Презентації Дебютанток (1959-2009)
в суботу 21го лютого 2009р*

в Заліях нового готелю Hilton Pearl River Hotel

500 Veterans Memorial Drive, Pearl River, NY 10965
tel. 645-735-9000, www.hiltonpearlriver.com

Оркестри “Темпо” та “Луна”

Підчас коктейлю з буфетом буде святочна програма на якій будуть висвітлювані фотографії та табля з попередніх дебютів.

Просимо дебютанток голоситися до дебюту до п. Марти Кебало: mkebalo@aol.com, тел. 718-291-4166

Пригадуємо охочим що, з традиції, дебютантки можуть дебютувати не лиш один раз в одному карнаваловому сезоні. Заохочуємо дебютанток із усіх попередніх років долучитися до відзначення нашого пам'яткового ювілейного дебюту.

Замовлення столів : Роман Савицький тел. 914-271-2805

Загальні інформації : Ігор Сохан тел. 201-391-2581

„Приятелі Руху“ допомагають Острозькій академії

Голова Комітету допомоги Україні Роман Ричок приймає грамоту вдячності з рук професора Острозької академії Леоніда Якобчука, якому вручив чек з пожертвою для академії.

ЮНІОН, Нью-Джерсі. – Комітет допомоги Україні („Приятелі Руху“) 9 жовтня провів під головуванням Романа Ричка своє чергове засідання, на якому прийняв рішення виділити Національному університетові „Острозька академія“ 5,000 дол., в додатку до 5,000 дол, пересланих в травні, на допомогу студентам з бідних родин та сільських шкіл, котрі вивчають теологічні предмети і беруть участь в дослідженнях української діаспори.

Президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай повідомив, що Українська національна фундація виділить на цю мету ще 10 тис. дол. – на додаток до 60 тис. дол., які вже переказані академії.

На засіданні комітету почесний професор

Острозької академії Леонід Якобчук розповів про впровадження в навчальних планах академії нових предметів християнського спрямування, зокрема засад християнської етики, показав нові підручники з цього предмету, а також вручив голові комітету грамоту вдячності від ректора академії Ігоря Пасічника за систематичну грошову допомогу. У цьому році комітет надав допомогу академії в сумі 10 тис. дол.

На засіданні, яке відбулося в Українській євангельській церкві на запрошення її громади і пастора Володимира Цебулі, було заслухано звіти голови комітету і скарбника Марти Боровик про акції комітету в цьому році. Визначено наступні завдання: надати грошову допомогу видавництву „Смолоскип“ на стипендії українським студентам в сумі 2,500 дол. і на видання книжки Галини Могильницької „Літос“ 500 дол. Координатор проекту видання цієї книжки Олександр Полець забезпечив появу вже 70 тис. її примірників українською мовою і 3,000 – англійською мовою.

Під час засідання Рея і Петро Грицаки пожертвували 500 дол. на розвиток освітньої діяльності Острозької академії.

Комітет допомоги Україні працює вже 18 років, не має жодних адміністративних видатків – їх покривають члени ексекютиви. Отримані пожертви від громадянства, парафіян Української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Нью-Джерсі, та дотації від трьох кредитівок повністю призначені на допомогу Україні – зокрема на стипендії студентам.

Три кредитівки „Самопоміч“ (Нью-Йорк, Ньюарк і Кліфтон), крім професійної фінансової діяльності, своїми дотаціями комітетові дають можливість продовжувати гуманітарну працю.

Л. Хм.

Річні збори УОКЦ

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – 25 жовтня відбулися 29-ті річні збори Українського освітньо-культурного центру (УОКЦ). Президент Борис Павлюк у звіті підкреслив досягнення кожного сектору, адміністрації УОКЦ, подякував всім за успішну роботу.

Роман Петик з Контрольної комісії оголосив, що фінансова система є ефективною, і комісія задоволена переглядом. Богдан Мізак прочитав звіт Номінаційного комітету, який рекомендував нових кандидатів до Ради директорів і членів дирекції – Ігоря Білинського і Ореста Вірстюка, а також переобрати членів дирекції Андрею Жаровську, Бориса Захарчука, Б. Павлюка, Івана Праска, Романа Цигана і Марію Швед. Кандидати до Ради директорів були вибрані одноголосно.

Голова статутного комітету Р. Петик прочитав пропозицію до статуту УОКЦ – дати дозвіл дирекції підняти з 250 дол. до 500 дол. суму грошей організаціям за членство-голос. Також запропоновано зменшити термін з 10 років до п'яти років часу організаціям за голоси. Р. Петик також прочитав пропонувану резолюцію – надати право дирекції взяти позичку до 1 млн. дол. на направи і розбудову Центру. Після короткої дискусії над пропозиціями члени УОКЦ і уповноважені делегати з українських організацій проголосували за зміни до статуту. Голосування про зміни до статуту і дозвіл позичити гроші на розбудову і покращення будинку не перейшло.

Андрея Жаровська розповіла про стан членства, яке включає 1,226 окремих членів, 53 організацій та 16 нових членів. Б. Павлюк відповів на запитання про кошти розбудови.

Андрея Жаровська

Чи Ви увійшли в історію?

Перевірте в архівах Свободи
на веб-сторінці www.svoboda-news.com

Українська Євангельська церква

закликає:

**Вивчайте Біблію,
живіть за Словом Божим!**

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

121. Книга „Пісня пісней“

На перший погляд, в цій біблійній книзі у поетичній формі описано взаємне кохання сільського пастуха і пастушки. Вони вихваляють красу одне одного. Але насправді в книзі закладено алегорію: любов Бога до свого народу. Також оспівана щира подружня любов. Книгу складають пісні молодого і молодої, а також хору. Молода, приміром, співає: „Я чорна, але гарна. Ви не дивіться на мене, що я засмагла, що мене осмалило сонце. Сини моєї матері розсердились на мене, поставили мене стерегти виноградники“ (1:5-6). Хор підказує їй, де шукати милого: „Йди слідом за чередою й паси козлят коло шатер пастушків“ (1:8). Молодий: „Ти полонила моє серце, моя сестро-дружину! Ти полонила мою серце одним лише твоїм оком, однією перлиною твого намиста!“ (4:9).

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди – о 7-й годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-й вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих.

Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надіслати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Володимир Цебуля
Тел.: (908) 591-0800

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Main Office
215 Second Ave
New York, NY
(212) 533-2980

Branches
1678 E 17 Street
Brooklyn, NY
(718) 376-5057
1-866-857-2464

35 Main Street
So. Bound Brook, NJ
(732) 469-9085

691 Roosevelt Ave
Carteret NJ
(732) 802-0480

WWW.UOFCU.ORG

Інтернет-Банкінг

Перевірка балансу
Трансфер коштів між рахунками
Перевірка історії рахунку
Цілодобовий інтернет-доступ до
рахунку

За додатковою інформацією про
інтернет-банкінг звертайтеся до
найближчого від-
ділення нашої
кредитівки.

Телефонуйте
безкоштовно
1-866-859-5848

Обслуговування української громади
понад 40 років.

Ідеальний час для ідеального подарунка.

Надішліть цієї пори вашим близьким в Україні подарунок грошима через Western Union, і це буде для них святом, яке вони не забудуть. Надсилати та одержувати гроші – це така легка справа, майже як вручати й отримувати подарунки особисто.

- В Україні працює понад 14 000 агентських пунктів, розташованих повсюди для вашої зручності
- Нині власникам Gold Card вже не треба заповнювати форми для грошових переказів*
- Для того, щоб надіслати чи отримати гроші, не обов'язково мати банківський рахунок

Зробіть це свято особливо приємним. Відвідайте веб-сайт **WesternUnion.com**, щоб надіслати гроші, електронні вітальні листівки та святкові оповідки. Також ви можете надіслати грошовий подарунок, зателефонувавши за номером **1-800-799-6882** або відвідавши будь-який з понад **45 000 агентських пунктів** у Сполучених Штатах.

**В непевних фінансових часах
найкраще оощаджувати в кредитівці**

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

4.18%
APY*

Однорічний сертифікат

Завжди конфіденційна, ввічлива та професійна обслуга.

SELF RELIANCE NEW YORK

ГОЛОВНЕ БЮРО:

108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Філія в КЕРГОНКСОНІ: 6325 Route 209 Kerhonkson, NY12446 Tel: 845-626-2938 Fax: 845 626-8636	Філія в ЮНІОНДЕЙЛ: 226 Uniondale Ave, Uniondale NY 11553 Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097	Філія в АСТОРІЇ: 32-01 31st Ave Astoria NY 11106 Tel: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458	Філія в ЛІНДІНГІРСТ: 225 N. 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990 Fax: 631 867-5989
--	---	---	---

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenewyork.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenewyork.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL

*APY-Annual Percentage Yield. Відсоток у річному відношенні, може бути змінений без попередження. \$500.00 мінімальний вклад. Начислюється штраф за передчасне розірвання угоди.

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government

Едельвайс...

(Закінчення зі стор. 5)

провадила українською. В родині Кобилянських народилося семеро дітей: Ольга мала старших братів Максиміліана і Юліяна, старшу сестру Євгенію і молодших братів Стефка, Олександра, Володимира. Батько Ю. Кобилянський з трудом утримував свою велику родину. Мати була добряча і покірна жінка, що займалася домашнім господарством – познайомившись з нею, Леся Українка називала її „святою Анною”. Дівчата Кобилянських змалечку привчалися до домашньої праці, їхнє призначення було вийти заміж і провадити родинне господарство.

О. Кобилянська початкову освіту здобула в німецькій школі, трохи вчилася приватно, але найбільше – від своїх братів і з книжок, якими вони користувалися в школах. В дорослому віці багато читала, зокрема німецькою мовою, і таким чином поширювала і збагачувала свій світогляд.

Вона мала багато товаришок і знайомих, була на товариських вечірках з танцями і на ковзанах, брала участь в аматорських театральних виставах, мала власного коня і залюбки їздила верхи на прогулянки в гори, переживала всякі платонічні романтичні захоплення.

Але з раннього дитинства вона звертала на себе увагу, як дитина „тиха, серйозна, заглиблена в себе, із сумовитими оченятами” – інакше, як інші діти. Що більше: дівчинка, яка мала біля себе велике товариство інших дітей і родичів,

почувала себе самотньою і нещасною. Підслухане в дитинстві завваження на її адресу, що вона – „негарна”, виросло в травму почуття меншевартості і переслідувало її все життя.

Саме оця відчутна відокремленість від інших, самотність, брак систематичних інтелектуальних випробувань у школах, і молодеча туга дівчини за любов'ю спонукають Ольгу запровадити собі щоденник, який стає їй найближчим повірником-другом і сповідальником. Вона також починає писати вірші – польською і німецькою мовами.

Серед близьких подруг Ольги були Август Кохановська, дочка міського старости, в домі якого панувала „атмосфера інтелігентної доброзичливості” і де Ольга знаходила і позичала багато книжок; Софія Окуневська, дочка місцевого лікаря; Ванда Добжанська, що до неї Ольга їздила в гори на відпочинок; а пізніше – Леся Українка і Христя Алчевська.

А. Кохановська стане згодом відомою маляркою, С. Окуневська, після студій медицини в Цюриху, стане першою жінкою-лікарем в Україні. Н. Кобринська здобуде місце в історії як організатор жіночого руху і редактор першого жіночого альманаху. Впливом С. Окуневської і Н. Кобринської завдячуємо, що О. Кобилянська стала не німецькою, а українською письменницею. А вже знайомство і дружба з Лесею Українкою і Х. Алчевською – це вже були союзи рідних душ, що їх поєднувала не тільки особиста близькість, але й українська література.

Щоденник О. Кобилянської відбиває її любовні захоплення цілим рядом молодих чоловіків. Є серед них і Євген Озаркевич, брат Кобринської, і Олесь Ястжемський, і товариш її братів Козуб, і Ясьо Урицький, і німецький інженер-нафтовик Ернест Зерглер, і Артур Нізнер; її приваблюють своєю фізичною силою і конюх Іванко, і гуцул Василь... Часто, як пише В. Врублевська, Ольга „створювала собі ще одну сердечну історію, яка не мала під собою ґрунту, а жила тільки з її власної душі”.

Але справжньою і реальною любов'ю її життя, що віддзеркалена не у щоденнику, а в листах, був Осип Маковей. Молодший від Ольги на пару років, О. Маковей, український фейлетоніст і поет, приїхав 1895 року у Чернівці на посаду редактора газети „Буковина”. Він знав уже друковані твори О. Кобилянської і був зацікавлений нею як автором і потенційним співробітником своєї газети. Вони обговорювали літературні проблеми в особистих зустрічах, він надсилав або приносив їй книжки, вони часто обмінювалися листами. Але листи О. Кобилянської поступово перетворюються в любовні листи закоханої жінки, а О. Маковей хоче бачити в ній тільки колегу-літератора... І це для Ольги – болюча особиста драма.

Вона ніколи не вийшла заміж. Але драму її життя посилювали переживання, пов'язані з долею її родичів і друзів. Батько, після десятків років державної служби, незважаючи на його репутацію чесного й обов'язкового службо-

вика, стає жертвою оскарження в корупції, мовляв, „приймав подарунки”, і 1889 року відбувається проти нього судовий процес, про це пишуть газети. Розправа набирає і політичного забарвлення, бо Ю. Кобилянський, мовляв, не бажаючи приймати подарунки вдячності від клієнтів, передавав їх на потреби греко-католицької парафії, де був членом.

Коштовна справа затягається, родина Кобилянських змушена переселитись до меншого будинку, батько, доведений до відчаю, робить спробу самогубства, від якого в останній хвилині рятує його Ольга. Остаточно суд визнає Ю. Кобилянського невинним, але травма залишає болючі рани.

Сестра Євгенія має поважну хворобу, лікування якої приносить клопоти, турботи і видатки, а коли вона нарешті виходить заміж, подружжя виявляється недібраним і нещасливим. С. Окуневська виходить заміж за Вацлава Морачевського, але подружжя по деякому часі розпадається.

О. Кобилянська прожила 79 років – раніше від неї померли її батьки, сестра Євгенія, брат Юлько. А брат Олександр залишає нешлюбну дитину, яку згодом О. Кобилянська прийняла як дочку.

Майже все життя О. Кобилянської пов'язане з горами Буковини. Верхи гір приманювали її своєю красою і давали їй надхнення до літературної творчості. Там, у цих горах, шукала вона за своїм щастям – за рідкісною квіткою едельвайса, що її гуцули називають шовковою косицею або шаріткою.

SUMA

Federal Credit Union

Your Money Is Safe Here

- The National Credit Union Administration insures all federal credit unions
- NCUA is backed by the full faith and credit of the U.S. Government, just like the FDIC
- NCUA insures accounts up to at least \$250,000
- IRA and KEOGH accounts are insured separately up to \$250,000

You can sleep soundly when your savings are at SUMA

Visit us on the web at **www.sumafcu.org**

Certificates of Deposit*

4.08%
APY**
1 Year Term (4.00% APR)

Mortgages

6.125%
30 Year Fixed (6.132% APR)

* Regular CDs over \$100,000 receive a 0.15% bonus ** Rates are based on a one year yield and are subject to change without notice.

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Yonkers Branch

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Spring Valley Branch

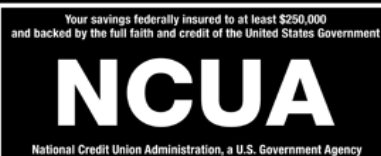
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Stamford Branch

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

New Haven Branch

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Відзначили 55-річчя Української федеральної кредитної спілки

На святі кредитівки (зліва) президент комітету споріднених міст Ірондеквойт-Полтава Анна Корнило, посадник Ірондеквойту Мері-Гелен Нейман, голова кредитової спілки Василь Корнило.

РОЧЕСТЕР, Нью-Йорк. – 25 жовтня в приміщенні Української православної церкви св. Покрови відбулося святкування 55-ї річниці успішної праці Української федеральної кредитної спілки (УФКС), яка понад пів століття надає фінансові послуги членам української громади в багатьох штатах Америки. На урочистому бенкеті були присутні понад 280 осіб – члени Дирекції УФКС, працівники, громадські діячі, представники різних церков, довгочасні члени УФКС, поважні гості, серед яких був сенатор Джим Алесі, посадник міста Ірондеквойту Мері-Гелен Нейман та інші.

Майже в повному складі приїхали працівники філії в Сиракюзах (управитель Надія Гайдук) та представники місцевої української громади, серед яких був один з засновників кредитівки „Самопоміч“, чий підпис стоїть на Хартії кредитівки, – теперішній голова філії „Самопоміч“ в Сиракюзах, колишній редактор газети „Народна Воля“ Микола Дупляк з дружиною Галиною.

Відкрили урочисту частину президент Ради директорів УФКС Василь Корнило та генеральний виконавчий директор Тамара Денисенко. Вели програму генеральний управитель УФКС Олег Лебедько та управителька філії в Рочестері Тая Дашкевич. Вони зачитали привітання, надіслані до УФКС від різних установ та високоповажних посадовців –

губернатора штату Нью-Йорк Дейвида Петерсона, конгресвумен Луїз Слотер, Генерального консула України в Нью-Йорку Миколи Кириченка та інших.

Після привітань присутні переглянули історію УФКС в прозірках.

На бенкеті були вручені грамоти за віддану тривалу працю для добра української громади та УФКС Володимирові Пилишенкові а В. Корнилові. Також почесними грамотами були нагороджені працівники УФКС Н. Гайдук, Леся Хвесик, Лідія Стівенс, Леся Кисіль та Леся Парашак.

У концерті виступили танцювальний ансамбль „Світанок“ з Рочестеру, чоловіча капеля з Слов'янської церкви п'ятдесятників, ансамбль бандуристів „Золоті струни“, виконавці з капелі бандуристів з Сиракюзу.

В перерві між концертом та вечерею розігрувалися в лотерію подарунки від місцевих українських підприємців – гайдани, глечики трипільської культури, записи українських пісень, настільні букети, подарункові сертифікати.

Урочистий бенкет був завершений традиційною забавою, на якій грав ансамбль „Нові обрії“.

Організував святкування оргкомітет, до якого входили Т. Денисенко, Л. Хвесик, Т. Дашкевич, В. Корнило, О. Лебедько, Г. Лісова, Р. Мартинів, В. Пилишенко, Х. Вагенблас.

Галина Лісова

Почесними грамотами нагороджені працівники (зліва) Леся Кисіль, Лідія Стівенс, Леся Хвесик та Надя Гайдук.

Тема конференції...

(Закінчення зі стор. 10)

Монреалі, відомий історик голоду 1921-1922 років і Голодомору, відтворить історичний контекст та головні факти штучно створеного голоду.

У другій частині конференції – „Відкриваючи Голодомор засобами кінематографу“ буде показаний короткометражний документальний фільм „Колки“ Наталії Михальчук, студентки Школи дизайну Парсонса-університету у Нью-Йорку.

У селі Колки, що на Поділлі, режисерка зустрілася з місцевими мешканцями, які знали її діда та бабу, і зняла їх у своєму фільмі. Із їхніх розповідей постав цілий пласт історії України, невідомої їй та багатьом представникам молодого покоління. Голосом старих селян заговорила народна пам'ять про безперервний ланцюг трагедій, які зазнала Україна у ХХ ст.

Після показу фільму „Колки“ д-р Кріспін Брукс, архівіст Інституту Фундації Шоа (Голокосту) в Університеті Південної Каліфорнії у Сан-Дієго, зробить презентацію відеодокументів, які стосуються Голодомору з архіву Фундації візуальної історії очевидців Шоа.

Цю фундацію заснував кінорежисер Стівен Спілберг у 1994 році, щоб зафіксувати на відеоплівці автентичні свідчення очевидців Голокосту.

Коли людей, що пережи-

ли Голокост, просили розповісти про жахи, які вони зазнали під час Другої світової війни, в їхні свідчення впліталися згадки про Голодомор 1932-1933 років.

В третій частині конференції відбудеться показ нового повнометражного документального фільму Сергія Буковського „Живі“. Коли до С. Буковського звернувся Міжнародний благодійний фонд „Україна-3000“, який заснувала Катерина Ющенко, дружина Президента України, з проханням зняти документальний фільм про Голодомор з нагоди відзначення його 75-ї річниці, він одразу погодився, організував творчий колектив, до якого увійшли дослідник історії кіна, критик та сценарист Сергій Тримбач, кінооператор Володимир Кукоренчук, історики Юрій Шаповал і Віктор Лісов, письменник Іван Дзюба, філософ Мирослав Попович, письменниця Оксана Пахльовська, проф. Андреа Граціозі з Неаполя.

С. Буковський та його дружина, продюсер та співавтор сценарію Вікторія Бондар, особисто представлятимуть фільм „Живі“ учасникам колюмбійського симпозиуму. Фільм дубльований англійською мовою.

Докладнішу інформацію про конференцію можна отримати телефоном (212) 854-4697 або на інтернет-сторінці: www.harrimaninstitute.org/programs/Ukrainian_studies_program.html. Вхід на конференцію безкоштовний.18

**LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES**

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELOUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.

Полагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,

Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

Товариство Українських Інженерів в Америці
Українське Лікарське Товариство Північної Америки
Український Інститут Америки

Щиро просимо Вас
на традиційне святкування різдвяної

ЯЛИНКИ

з перекусом, напінками
мистецьку програму
вокальний ансамбль „Промінь“

в суботу, 13-го грудня, 2008р (від 7:00 у вечорі)

в Українському Інституті Америки
2 East 79th Street, Нью Йорк

Вступ: \$35, студенти і емерити \$25

прошу виставити чеки на "Ukrainian Engineers Society of America"

за інформацію прошу звертатися до: "www.uesa.org" або 212-729-9824

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Переплетіння талантів і стилів

ВАШІНГТОН. – У концертній залі „Millennium Stage“ 28 червня відбувся концерт, в якому все переплелось: напрямки та стилі, учні та школи, країни та культури, долі музикантів.

Наталя і Зіно Богачеки – не тільки сімейна пара, але й артистична. Н. Богачек народилася в Росії, вчилася в Московській консерваторії, а після значного виконавського досвіду в Європі була запрошена до Національної симфонічної оркестри у Вашингтоні. Її чоловік народився у Львові, закінчив Львівську консерваторію, багато виступав з оркестрою Львівської філармонії, з Львівською камерною оркестрою, брав участь в Національному фестивалі віртуозів України. Потім продовжив навчання в Віденській музичній академії

та Бостонському університеті, а в останні роки отримав можливість грати в Національній симфонічній оркестрі під керівництвом Пласідо Домінго, Мстислава Ростроповича. Отож, два скрипалі в одній сім'ї, європейський досвід, творча кар'єра в Америці.

Програма, яку вони представили, була ідеальна з точки зору поєднання виконавців та композиторів: всі три музичні твори – для двох скрипок та фортепіано, всі композитори так чи інакше мали творчі взаємини з музикантами Росії і України в XIX ст.

Перший твір „Amitie“ відомого бельгійського скрипаля, композитора, диригента Ежена Ізаї (1858-1931) у 1881 році почув Антон Рубінштейн і в 1882 році привіз Е. Ізаї до Росії, де він вперше виступав з самостійними сольними концертами.

Зліва: Зіно і Наталя Богачеки, Дарія Габай.

Дуже складний за виконанням твір „Amitie“, і почути його в живому, а не студійному виконанні музикантів – рідкісна нагода. Н. і З. Богачеки вважають, що твір був записаний тільки в 1960-ті роки Давидом та Ігорем Ойстрахами.

Виконується він дуже рідко. Вже цей факт говорить про те, якого професійного рівня повинні бути музиканти, які виконали цей твір у Вашингтоні. Адже вони не тільки прекрасні сольні виконавці, але й ансамблеві, що знають дихання та всі таємниці поєднання ансамблевої культури виконання через щоденну працю в оркестрі. Це поєднання надало можливість відтворити найкраще в творі Е. Ізаї. Блискуча техніка, тонке відчуття музичного простору, бездоганний виконавський контакт – все це відтворило стильовий задум скрипаля та композитора Е. Ізаї.

Другий твір, що прозвучав в концерті – „Сюїта соль-мажор для двох скрипок та фортепіано“ написав польський композитор Моріс Мошковський (1854-1925). Його сюїта – також маловідомий твір в концертній практиці. Твір насичений романсовими, гостроритмічними танцювальними формулами. І здається, від високого до салонного виконання – один крок, але професійний смак Н. та З. Богачеків (і як тут, нарешті,

не згадати чудового партнера – піаністку Дарію Габай, яка отримала освіту в Санкт-Петербурзькій консерваторії, а зараз активно працює у Вашингтоні) надали творові вишуканості, спрямованої енергії, драматичної лірики високого рівня.

Останнім був виконаний твір Пабло Сарасате „Навара“, який можна назвати хрестоматійним. Цей твір насичений бісерною технікою, повний „летючих“ штрихів, ефектів. Він став органічним фіналом всієї програми.

Так творчість Е. Ізаї, М. Мошковського та П. Сарасате істотно переплелася в одному концерті (у творчому доробку М. Мошковського та П. Сарасате є, до речі, твір з однією і тією ж назвою – „Еспанські танці“). Королева Ізабела нагородила П. Сарасате однією з найкращих скрипок Антоніо Страдіварі та надала стипендію для навчання в Паризькій консерваторії. Він виступав в Одесі, Петербурзі, Москві, де його гра була записана на фонографічні валики та зберігається в Музеї музичної культури ім. Михайла Глінки. П. Сарасате був постійним учасником „четвергів“ у Івана Тургенєва, в 1893 році зустрічався з Петром Чайковським.

Концерт став свідченням того, що культурні процеси не мають кордонів.

Наталя Степаненко

SCOPE TRAVEL INC. 2009 TOURS TO UKRAINE

STUDENT TOUR

DNIPRO CRUISE I + L'viv & Yaremche

via Lot Polish Airlines from Newark.

Tour Director: **Dr. Adriana Helbig**

16 Day All Inclusive Tour tw from \$3850

Odesa, Sevastopol, Kherson, Zaporizhzhia, and Kyiv.

See all of Ukraine and end this trip in L'viv. From L'viv take

a 2 day bus tour to Yaremche, Vorokhta and Kolomyja

Dnipro Cruise I: Jun 04-19, 2009

Recommended YOUTH TOUR - but others welcomed!

Dnipro Cruise II: Sep 21-Oct 05, 2009

Ukraine + Romania

BUKOVYNA

via Lufthansa German Airlines from Newark.

Tour Director: **Dr. Walter Karpinich**

14 Day All inclusive Tour tw \$4000

Kyiv, Lviv and Chernivtsi in Ukraine; Sucevita, Sighisoara

and Bucharest in Romania accent on Maramures. Tour

includes: Kolomyja, Kamianets Podilsky, Moldovita and

Voronets Monasteries, Tihuta Pass and Brasov.

Only ONE departure: Jun 29-Jul 12, 2009

Ukraine

MINI UKRAINE

via Lufthansa German Airlines from Newark.

11 Days All inclusive Tour tw from \$3000

Kyiv and L'viv + Yaremche and Ternopil – Best tour for

self exploration. Three day bus tour: Iv. Frankivsk, Vorokhta,

Kolomyja, Zarvanytsia and Olesko Castle. 2009 BEST BUY

Departures: May 17, Jul 14, Aug 18 and Sep 15, 2009.

Independence Day-Kyiv

HUTSUL FESTIVAL TOUR

via Lufthansa German Airlines from Newark

Tour Director: **Kvitka Semanyshyn**

12 Day All Inclusive Tour tw \$3750

This year, the Hutsul Festival is in Vyzhnytsia and brings

together the finest dancers, entertainers and craft makers

from the region. In addition to the Carpathian Venture,

this tour includes Kyiv and L'viv!

Only ONE departure: Aug 21-Sep 01, 2009

Ukraine

BEST OF UKRAINE

via Lufthansa German Airlines from Newark

14 Day All inclusive Tour tw from \$4150

A lovely combination of Kyiv, Odesa, Crimea, and L'viv

with extensive sightseeing of Yalta, Bakchysaray,

Sevastopol and Chersoneses.

Departures: Jul 22 and Sep 09, 2009

Registration Deadline

March 01, 2009

OPERA TOUR

via Lufthansa German Airlines from Newark

12 Day All inclusive Tour tw \$3600

Tour Director: **Marijka Helbig**

Featuring Georg Enescu Inter Music Festival in Bucharest

Opera: MANON LESCAUT Concert: Royal Philharmonic

Orchestra (w. Joshua Bell, violinist), plus Sighisoara,

Gura Humorului, Sighetu Marmatiel + 4 days in

Budapest at Margaret Island, a beautiful spa resort.

Departure: Sep 09-20, 2009

\$400 BONUS PER CPL

If deposit reaches Scope by Jan. 30, 2009 (not applicable to Hutstul Fest or Opera Tours.)

Call/e mail for full color brochure: 973 378 8998 Toll free: 877 357 0436

101 S. Centre St. S. Orange, NJ 07079 Office hrs: M/T/W 9AM/3PM

www.scopetravel.com scope@scopetravel.com

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на доповідь

ВІТИ СУСАК

МИСТЕЦТВОЗНАВЦЯ,

завідувачки відділом європейського мистецтва XIX-XX ст.

Львівської галерії мистецтв,

Фулбрайтівської стипендіятки 2008-2009 рр.

Українські художники в контексті Ecole de Paris (перша половина 20 століття)

в суботу, 6 грудня 2008 р.

о 5-й год. по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)

New York, NY 10003

Презентація книги Олександра Гваньїні „Хроніка європейської Сарматії”

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. — У вересні книга Олександра Гваньїні „Хроніка європейської Сарматії”, яку видав 2007 року в Києві видавничий дім „Києво-Могилянська академія”, надійшла до Дніпропетровської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. Кирила і Методія, і 2 жовтня відбулася її презентація. Директор бібліотеки Надія Тітова повідомила, що обласний центр має лише два примірники книги, тож вони з перших днів стали раритетом навіть для читачів-науківців, і то є щастям завідувача сектора рідкісної книги бібліотеки Людмили Гурай — мати можливість знайомити громадськість з цікавим і корисним виданням.

Про життєвий та творчий шлях О. Гваньїні, історію створення та видання хроніки, її видатне наукове значення висловилися вчені-історики Ганна Швидко, Віталій Василенко, Олег Дячок та Генадій Виноградов.

Можна було почути від промовців і дещо несподіване. Так, переклад з польської на українську — це лише одне з текстових наближень до первинного оригіналу твору (наприклад, для порівняння, при перекладі кожного слова „Старого Заповіту” у розпорядженні перекладачів було до 12 синонімічних відповідників). Книга О. Гваньїні підтримувала ідею об'єднання багатьох земель навкруги Речі Посполитої (конкурентом їй тоді виступала Московщина), і можливо, свій твір автор написав, аби віддячити „другій батьківщині” за притулок і честь. Претензії на авторство сучасника О. Гваньїні Мацеста Стрийковського не варто розглядати всерйоз, бо у ті часи створення компілятивних хронік було загальноновизнаним правилом.

Українці, хто ми є? Це питання хвилювало і, напевно, завжди буде хвилювати кожного, у кому є хоч крапля української крові. І водночас, воно буде дратувати тих, хто мріє позбавити українців національної гідності, розчинивши нас чи то в загальнослов'янському натовпі, чи то у космополітичному інтернаціоналізмі. Аби розуміти, хто ми є, звідкіля ми взялися, треба багато знати, і читати не витівки сучасних псевдонауківців від історії, а твори давніх авторів, котрі писали свої твори не за гроші замовників, а з поваги до фактів, для висвітлення істини.

Одним з таких авторів був італієць О. Гваньїні (1534-1614), який, замолоду виїхавши з родиною з рідної Верони, решту життя прожив у Польщі. Він служив в армії польського короля, брав участь у військових походах (в тому числі, на Московію, на Молдову), навіть побував у полоні. Протягом 17 років О. Гваньїні, будучи ротмістром, командував у Вітебську п'ятьма сотнями козацьких вершників, від яких почув багато розповідей про Запорозьку вольницю. Це стало йому в пригоді у подальшій літературно-історичній діяльності. За героїзм у бойовищах, коли О. Гваньїні виповнилося 35 років, на Люблінському сеймі йому було надано титул „воїн у золотих обладунках”, а згодом і дворянство.

Людина величезної життєвої енергії та темпераменту, О. Гваньїні й у цивільному житті був особистістю, намагався налагодити товарні виробництва, про-

бував зайнятий торгівлею, але справжнє місце в історії він знайшов у створенні книги „Хроніка європейської Сарматії”, яка вперше була видана польською мовою у Кракові 1578 року, в перекладі з латинського оригіналу відомого польського поета Марціна Пашковського.

Друге видання, 1611 року, було суттєво доповнене матеріалами з польських, німецьких та інших хронік, поезіями видатного польського поета XVII ст. Яна Кохановського, а також багатьма ілюстраціями-гравюрами, на яких були зображені історичні герої, королі, князі, герби знаних родів та міст, мапи окремих країн, а також засідання Сенату та батальні сцени.

Це видання мало 10 розділів („книг”), кожен з яких присвячений історії, географічному описові та характерним рисам народу окремої країни, наприклад, Чехії, Польщі, Литви, Московії та ін. Історична довідка про Русь-Україну (це глава 3-тя) сягає лише середини XIII ст., хоч на українських землях О. Гваньїні, як військовий, особисто побував двічі; детально описані автором лише три „руських” міста: Київ, Львів та Кам'янець-Подільський.

Чому книга мала назву „Хроніка європейської Сарматії”? Сучасне розуміння таке: О. Гваньїні, як і інші історики-хроністи тих часів, в тому числі польський авторитет М. Стрийковський (до речі, литовець за походженням), під „європейською Сарматією” розумів, перш за все, землі Речі Посполитої, а також ті землі Центральної Європи, що були розташовані навколо неї; території ж, які були східніше (Євразія, Сибір), тоді називали „азійською Сарматією”. Зауважимо, що такого кшталту умовності мали місце ще у стародавніх істориків, починаючи від „батька історії” Геродота (V ст. до н.е.), які вважали, як констатує наш сучасник С. Спасько, що „гети, скити, сармати, гуни, алани — це один і той же народ, що розмовляв однією мовою, мав спільне походження і однакові звичаї”. І це, незважаючи на те, що „сармати” — це самоназва індо-іранських племен, які поселилися у степах Північного Причорномор'я. Втім, як стверджує Г. Виноградов, польська шляхта XVI ст. прагнула вести походження саме від авторитетних предків сарматського походження.

Книга О. Гваньїні, побачивши світ, мала великий вплив на слов'янські археографії XVII-XVIII ст., передусім польську, українську, російську, білоруську. В наступних хроніках тих часів, у сучасній історичній літературі можемо побачити посилання на цю капітальну працю, яка не раз перевидавалася кількома європейськими мовами (але не українською!).

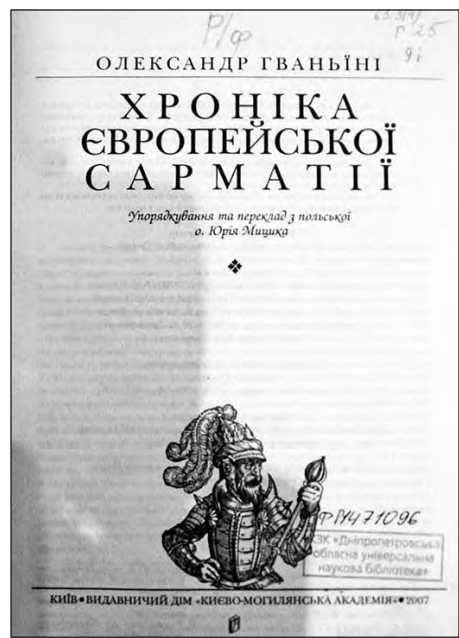
Відомий український історик д-р Юрій Мицик здійснив науковий подвиг — не лише вперше переклав українською мовою книгу О. Гваньїні з польського видання 1611 року (частково, півтори книги з десяти, переклав О. Дячок, який на дослідженні цього історико-географічного шедевра захистив кандидатську дисертацію), але й спромігся організувати видання „Хроніки європейської Сарматії”, об'єднавши зусилля п'ять провідних українських та міжнародних наукових та державних установ: Національного

На презентації книги промовляє професор Ганна Швидко.

Портрет Олександра Гваньїні.

Титул українського видання книги.

університету „Києво-Могилянська академія”, Інституту історії України Національної академії наук України (НАНУ), Інституту української археології та джерелознавства ім. Михайла Грушевського, Державного комітету архівів України та Українсько-канадського дослідно-документаційного центру (Торонто).

Підсумовуючи, можна стверджувати, що книга О. Гваньїні являє собою не лише зібрання доступних автором фактів, це — прав-

диве джерело різномірної, як тепер кажуть, багатовекторної інформації енциклопедичного взірця. Знайомство з цією важливою пам'яткою історичної думки буде і цікавим, і корисним для кожного українця, де б він не мешкав — хоч в Україні, хоч за її межами. Тих же, хто зацікавився твором Гваньїні, можемо адресувати до „Видавничого дому Києво-Могилянської академії”.

Володимир Єфімов

**2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899**

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктивні пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку Існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

****Нові найнижчі ціни****

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ
\$100 - \$7	\$500 - \$12 \$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15 \$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17 \$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17 \$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

• Доставка \$11 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний” з каталогу вміст пакунок: борошно — 20 ф., гречка — 10 ф., олія — 1 галон, тушонка — 3 ф., сальмі — 3 ф., родзинки — 3 ф., дріжджі — 1 ф., кава в зернах — 2 ф., шоколад — 2 плитки. Ціна \$99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставку — \$10 — Західна Україна; \$15 — Східна Україна

Тел.: (973)538-3888 • Fax: (973)538-3899

8-ма Лада

"40-го Куреня УПС-ок" "Зорноморські Хвилі"

відбулася в днях
27-28 вересня 2008 р.
в Словтсбург, Н. Й.

ТАК, ваш КЛЮЧ до вигідної пенсії
чекає на ВАС!

УНС допоможе **Вам** відкрити ваші можливості
СПЕЦІАЛЬНИМ пенсійним пляном, який платить **5%** на **5**
років. Що за корисний спосіб розпочати свій пенсійний фонд!

5% ЧИ 5 РОКІВ

ЗА ДАЛЬШИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ
ПРОСИМО ТЕЛЕФОНУВАТИ ДО УНС
1-800-253-9862

- Безпечно
- Надійно
- Певно

UNA Inc. 2200 Route 10 Parsippany NJ 07054 - www.UkrainianNationalAssociation.Org - una@unamember.com

МИСТЦІ УКРАЇНИ

Никанор Онацький (1875-1937)

Никанор Онацький.
„Автопортрет“. (1919 рік).

Життя і діяльність художника, поета і педагога, фундатора Сумського художнього музею Никанора Онацького, його місце і роль в історії української культури першої третини ХХ ст., до недавнього часу залишалися поза увагою істориків і мистецтвознавців. Після страти Н. Онацького в 1937 році, вилучення та знищення архівних матеріалів, пов'язаних з його ім'ям, упродовж десятиліть було накладено заборону на всю багатогранну діяльність мистця. Його мистецький доробок і педагогічна праця, організація музейної справи, громадське життя, наукові проекти, участь в

археологічних дослідженнях, інші різнобічні інтереси – все це тривалий час не могло бути документально простеженим і введеним до наукового обігу.

Перші публікації про Н. Онацького почали з'являтися в різних українських часописах після його реабілітації в 1956 році, але автори тих матеріалів на той час ще не мали жодної можливості створити реальну хронологію його життя і діяльності.

Тільки з відкриттям архівів колишнього КГБ на початку 1990 років стало відомо, що Н. Онацького розстріляли 23 листопада 1937 року в Полтаві (у попередніх виданнях значилося, що Н. Онацький „помер в таборах в 1940 році“).

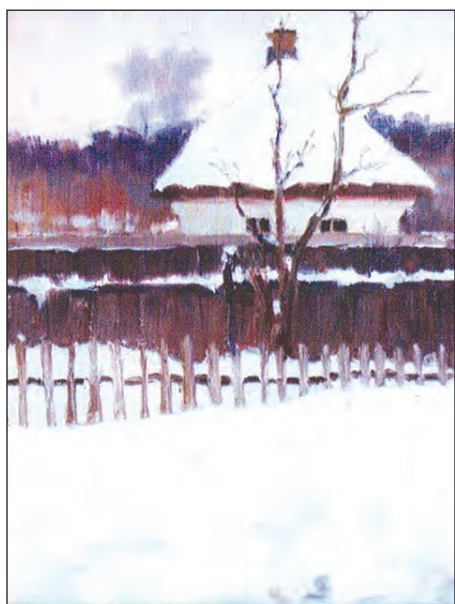
Н. Онацький народився на хуторі Хоменкове Гадяцького повіту на Полтавщині, в багатодітній сім'ї козака-хлібороба. Після закінчення народної, а потім Гадяцької повітової школи, у 16 років він самостійно визначив свій майбутній життєвий шлях, метою якого було навчання.

Для матеріального забезпечення і здобуття фахової освіти він спочатку кілька років працював на різних випадкових роботах, потім у 1899 році спробував навчатися в Московському Строганівському училищі технічного малювання, але, не закінчивши його, повернувся в Україну і вступив до Одеського художнього училища.

У 1905 році почав навчання у

вищому художньому училищі при Імператорській академії мистецтв, де його вчителем був Ілля Рєпін. Маючи хист до малювання, Н. Онацький плянував одержати академічну освіту, але одночасно з навчанням почав займатися політикою – саме тут, як тепер з'ясувалося, і були витoki його майбутньої трагедії 1937 року.

В архіві колишнього КГБ є протокол першого допиту Н. Онацького, який відбувся 31 травня 1929 року. Н. Онацький щиро визнав, що брати участь в українському русі почав у Санкт-Петербурзі за часів студентства, був членом нелегального українського гуртка, при цьому уточнив, що головною метою членів гуртка було проведення культурної роботи і підтримання постійного зв'язку з рідною Україною.

Никанор Онацький. „Хата за тином“ (1914 рік).

Никанор Онацький. „Курінь“. (1914 рік).

100 чисел часопису „Військо України“

У жовтні в Києві вийшло ч. 100 часопису Міністерства оборони України „Військо України“. Видання було засноване у 1992 році. Відтоді часопис послідовно веде лінію на створення, з військової спадщини СРСР, національних Збройних сил молоді держави, не тільки високо боездатних, а й просякнених національним духом.

У ювілейному числі часопису висвітлено досягнення і негаразди в житті українського війська, проблеми його будівництва.

У вітанні міністра оборони Юрія Єханурова сказано: „Внесок журналістів часопису „Військо України“ та його численного загону позаштатних авторів у справу піднесення престижу служби в Збройних силах України, військово-патріотичного виховання молоді є неоціненним“.

В Америці представником часопису є член редакційної колегії Петро Буняк, до якого можна звернутися з питань передплати і співробітництва з редакцією – на адресу: Peter Buniak, 115 Woodmont Dr., Randolph, NJ 07869.

Л. Хм.

Перше і ювілейне числа часопису „Військо України“.

Рекляма – ключ до успіху!

УКРАЇНСКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

запрошують громадянство на наукову конференцію

«СПАДЩИНА ЮРІЯ ВОЛОДИМИРОВИЧА ШЕВЕЛЬОВА»
(до 100-ліття з дня народження)

ПРОГРАМА

Відкриття (1:30-2:00):

Привітання..... Ярослав Кристальський
президент УІА

Ю. В. Шевельов – президент УВАН..... Альберт Кіпа
президент УВАН

Доповіді (2:00-3:15 по пол.):
Головуючий: Альберт Кіпа, президент УВАН

У силовому полі мовознавчих
ідей Юрія Шевельова..... Павло Гриценко
директор Інституту української мови НАНУ

“Прощання з учора”. Шерех і Шевельов..... Богдан Рубчак
професор-емерит Іллінойського університету

Перерва (3:15-3:45)

Круглий стіл: (3:45-5:15 по пол.)
Головуюча: Анна Процик, науковий секретар УВАН

Мої спогади про Ю. В. Шевельова..... Ася Гумецька
(Мічиганський університет)

Спогади про хресного батька як людину.....Теодор Костюк
(УВАН)

Юрій Шевельов мовознавець
українською мовою..... Андрій Даниленко
(Університет «Пейс»)

Ю. В. Шевельов – любитель
драми і театру..... Лариса Онишкевич
(НТШ-А)

Ю. В. Шевельов і «Сучасність»..... Марта Скорупська
(УВАН)

Перекуска

Конференція відбудеться у неділю, 7 грудня 2008 р., о год. 1:30 по пол.
в Українському Інституті Америки: 2 East 79th Street, New York, NY 10003
tel: (212) 228-8660

СПОРТ

Дві поразки і нічия українських футбольних команд

Відбулися чергові змагання в групах за першість Ліги чемпіонів Європи, у яких беруть участь „Динамо“ з Києва і „Шахтар“ з Донецька.

4 листопада в Лісабоні, Португалія, на стадіоні „Жозе Алваладе“ відбулась зустріч команд „Шахтар“ і „Спортінг“, у якій українці вдруде зазнали поразки з рахунком 1:0. „Шахтар“ був рішуче налаштований взяти

реванш у португальців за домашню поразку. Команді потрібні були три точки, щоб сподіватися на вихід з групи. Якби зіграли тут унічию, то тоді б мали б набирати чотири точки в останніх двох зустрічах і сподіватися, що „Спортінг“ обидві програє. Але так не сталося... „Барсельона“ і „Базель“ в цій групі зіграли внічию, а це означає, що „Шахтар“ прощається з Лігою чемпіонів. Два наступні змаган-

ня з „Барсельоною“ та „Базелем“ вирішать, хто змагатиметься навесні за Чашу УЕФА. Наступна гра – проти „Базелю“ 26 листопада.

5 листопада в Києві, на стадіоні ім. Валерія Лобановського, відбулися змагання команд „Динамо“ і „Порту“. Ніхто не очікував, що після впевненої гри в обороні в Португалії динамівці програють на рідному стадіоні з рахунком 1:2. „Динамо“ тепер

посідає третє місце в групі. Наступна гра – проти „Арсеналу“ 25 листопада.

До кінця року обидві українські команди мають ще по одній грі – „Динамо“ і „Фенербахче“, „Шахтар“ і „Барсельона“.

В змаганнях за Чашу УЕФА беруть участь 40 команд Європи. 6 листопада в Харкові, на стадіоні „Металіст“ місцева команда „Металіст“ приймала берлінську „Герту“. Гра закінчилася з рахунком 0:0, який влаштував гравців обох команд. („Чемпіон“)

Проект братів Кличків: турніри з боксу – в обласних центрах

ЧЕРКАСИ. – У палаці спорту „Будівельник“ інтерконтинентальний чемпіон за „IBF“ у першій напівсередній вазі (до 63,5 кг) харків'янин Сергій Федченко 25 жовтня захистив свій титул у бою з досвідченим боксером з Аргентини Хуаном Альберто Годоем в турнірі „Golden Boxing“. Українець продемонстрував технічний, наступальний бій. Потужними ударами він декілька разів відсилав аргентинця у нокдаун. І зрештою виграв технічним нокаутом вже у четвертому раунді. Тренер гостя викинув на ринг рушника.

Бої такого рівня зазвичай проводяться у значно більших містах. Проте цей турнір організувала компанія братів Кличків „K2 East Promotions“, батько яких народився і виріс у Смілі біля Черкас. Генеральний директор цієї компанії Олександр Красюк теж

родом з Черкас.

Турнір у Черкасах став продовженням традиції братів Кличків, які взялися популяризувати професійний бокс в Україні, щоб зростити українських чемпіонів світу в усіх вагових категоріях. Задля цього вони організовують бої світового рівня у великих обласних центрах України.

Отже, Сергій Федченко здобув свою 22 перемогу. До того ж, десятку – нокаутом. Він не програв жодного бою і впевнено йде до своєї мрії – абсолютного чемпіонства.

Глядачі у Черкасах побачили ще декілька боїв. Зокрема Віталій Русаль, теж Інтерконтинентальний чемпіон за версією „IBO“ у вазі 91 кг. мав суперника з Угорщини, але Міхал Немет визнав поразку вже у першому раунді.

Олександр Вівчарик

Сергій Федченко охоче фотографувався з черкаськими дівчатами.

Фото: О. Вівчарик

We connect you.

- ✦ Рейси до Києва, Одеси, Дніпропетровська, Донецька, Львова та інших міст України
- ✦ Незабутня атмосфера та комфорт
- ✦ Українська гостинність
- ✦ Нові літаки

Телефонуйте 1-888-661-1620, 1-212-661-1620,
звертайтеся до вашого турагента
або замовляйте квитки на сайті
www.aerosvit.com
Карго перевезення 1-718-244-0237

www.aerosvit.com

Відійшов у вічність Мирослав (Мірко) Троян

Відійшов у вічність св. п. Мирослав (Мірко) Троян – довголітній голова 67-го Відділу Українського Народного Союзу, він був також головою Контрольної комісії Округи УНС в Конектикаті, членом Пластового куреня „Бурлаки“, вірним членом церкви св. Михаїла в Нью-Гейвені, активним у Патріархальному русі, головою Відділу Патріархального Товариства в Нью-Гейвені. Він любив громадську працю.

Всі, що покійного знали, любили його та шанували. В глибокому смутку інж. М. Троян залишив свою найближчу родину, дружину Надю та дочок з родинами – Дарію, Віру, Христину та Наталку.

М. Троян успішно закінчив студії у 1952 році в Лювєнському Католицькому університеті в Бельгії з дипломом інженера-електрика. Професійно працював в Брюсселі до свого від'їзду у 1995 році до США. В 1957 році він одружився з Надею Перегівською, а чотири роки пізніше молоді подружжя переїхали до Вотертауну в штаті Конектикат.

М. Троян був успішний у своїй праці. Він одержав патент і заснував власне підприємство у ділянці систем безпеки.

Добрий та відданий батько і його дружина Надя дали добру освіту та основне виховання, прищепили любов до української культури своїм дітям.

В Українському Народному Союзі покійний залишив добре ім'я активним залученням нових членів та

Св. п. Мирослав (Мірко) Троян

заохочуванням всіх своїх приятелів та знайомих стати в ряди членства УНС. Він не жалів часу, труду та грошей на потреби добродійних товариств та людей.

Прощаємося з св. п. Мирославом Трояном як з родинною та добродійною громадською людиною. Хай пам'ять улегшить смуток його дружині Наді та дочкам Дарія, Вірі, Христині і Наталці, як також його друзям і співпрацівникам в українській громаді Америки.

Вічна йому пам'ять!

Ігор Е. Гайда,
голова Округи УНС
в Конектикаті

Спогад з давних літ

У квітні помер найстарший член Карпатського Лещетарського Клубу д-р Ярослав Рожанковський, проживши 99 літ. Я теж, як досить старий член КЛК, пам'ятаю його ще зі Львова, бо „присвоював“ собі його тенісові м'ячики. Він грав в теніс на глиняних кортах при вулиці Супінського, коло Українського академічного дому, околицю якого я тоді уважав своєю територією. Під моїм наглядом, бо я сам боявся сповідатися з крадіжки, польські вуличники викопували ямки під дротяною сіткою, якою був огорожений тенісовий корт, і як туди потрапляв м'ячик, то котився стрімким схилом, зарослим хоптою, до хитро-мудро поставленої бляшанки з консерви, а коли туди падав, то вже був мій. Співпрацю вуличників я купував за цукерки. В тих часах теніс був спортом для заможних, і вони могли дозволити собі „згубити“ три або два м'ячики на тиждень.

Д-р Я. Рожанковський був тоді тенісовим асом і грав з такими, як Зенон Сасик, Микола Дрогомирецький і Федір Кулечко, а тенісові турніри звичайно вигравав або д-р Я. Рожанковський, або З. Сасик.

Я. Рожанковський був також

завзятим лещетарем. Я ходив пішки поза Львів на Кортумівку подивитися, як наші лещетарі вправлялися сляльом (крутобіг) і скоки. Не пригадую прізвищ, але пригадую, що д-р Я. Рожанковський вирізнявся елегантним стилем їзди.

В Америці приятелі д-ра Я. Рожанковського кликали його „Розі“ і він тут продовжував теніс і лещета в рамках КЛК. В тенісових турнірах на Союзівці в поодинокій грі в категорії сеньйорів 55 літ і вище він був фіналістом у 1974-1977 роках. „Розі“ теж брав участь в подвійній мішаній грі зі своєю донькою Гугою. Його участь в білих спортах закінчилася в 1985 році, коли він пошкодив собі праве плече на лещетарській прогулянці в Австрії.

У пізніших роках він уфундував нагороду-чашу, за котру змагалися щорічно найкращі тенісисти КЛК під час традиційної осінньої зустрічі на Союзівці.

Для нашої громади смерть д-ра Я. Рожанковського є великою втраченою, бо що раз менше залишається людей з такою високою спортивною та товариською культурою, яку мав д-р Я. Рожанковський.

Юрій Купчинський

З глибоким жалем повідомляємо, що
14 вересня 2008 р. у Гартфорді, Конн.
відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ, БРАТ і ШВАґЕР

СВ. П.

БОГДАН ЦІРОПАЛОВИЧ

У глибокому смутку залишились:

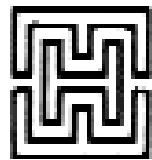
Дружина – ВЕРОНІКА
Сестра – ДАРІЯ ВОРОБІЙ з мужем ПАВЛОМ
Брат – ОРЕСТ з дружиною ВІРДЖІНІЄЮ
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому Пам'ять!

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА
В АМЕРИЦІ

повідомляє своїх членів та громаду,
що 17 листопада 2008 р.
відійшла з цього світу

СВ. П.

д-р Дарія Маркусь
(1935-2008)

Дійсний член НТШ-А,
Співредактор Енциклопедії Української Діаспори
Педагог, дослідник еміграції, громадська діячка.

Викладала в коледжах та університетах Чикаго й околиці,
директор проєкту етнічних студій при
Іллінойському університеті (1974-75).

Рідним складаємо співчуття.

Вічна їй пам'ять!

Управа НТШ в Америці

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк
редакція не відповідає.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytvyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙґРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

НЕВИМОВНО ЩИРА ПОДЯКА

З волі Всевишнього Господа Бога, 25 липня 2008 р. переставився у Божу вічність, на 86 році життя найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

СВ. П.

ІНЖ. ЄВГЕН ІВАШКІВ

Дорога Родино та дорогі мої і покійного Євгена Подруги і Друзі, приятелі і знайомі, а також Подруги і Друзі Мартусі і Левка, прийміть нашу невимовно щирю подяку в імені Покійного Євгена, який вже сам цього зробити не може.

Ми Вас усіх обнімаємо, цілуємо і дякуємо за Ваші вислови співчуттів і вияв спонтанної до нас доброти. Усім дякуємо, що були з нами у траурні дні нашої великої скорби і дякуємо за щирі пожертви на різні цілі.

Дякуємо за перші телефонічні співчуття.

Невимовно дякуємо усім, що взяли безпосередню участь у Парастасі, який відправив о. парох Вернард Панчук, у похоронному приміщенні Яреми і за його зворушливі слова про покійного Євгена та теплі слова співчуття о. Юрію Базилевському, парохові Української Православної Церкви у Кергонксоні. Дякуємо і тим, що не могли взяти участі у похоронних обрядах, але були думками з нами і лучились з нашими молитвами за спокій душі бл. п. Євгена.

Щиро дякуємо за виголошені зворушливі прощальні промови після Парастасу, про життєвий шлях Покійного. Спершу прощали: син Левко і дочка Мартуся, які розказали свої спогади про незабутнього, милого батька, який все був для них, дуже дбайливий. Дружина Левка Івашків Таїса з Маркусів і муж Мартусі Адоніс Яців, які розказали свої особливі зауваження, прикмети про покійного Євгена.

Аскольду Лозинському, який прощав в імені УККА, Володимиру Гнатковському, який прощав від Товариства Українських Інженерів, Богдану Гаргаю, який прощав від ООЧСУ, Дежавницького фронту, СУМА й проводу ОУН, Ользі Гнатейко яка прощала від Українського Музею, у Нью-Йорку, Миколі Галіву, який прощав в імені редакції Енциклопедії Української Діаспори (ЕУД), Дарії і Василя Маркусів, Осередку праці ЕУД на метрополію Нью-Йорк й околиці, якого Покійний Євген був головою, від абсолювентів УТГІ - Григорія Комаринського у Мюнхені і від себе особисто.

Дякуємо о. пароху Вернарду Панчуку за відправлення заупокійної Св. Літургії, у церкві св. Юра і виголошену прощальну проповідь, запечатання гробу на цвинтарі св. Андрія у Бавнд Бруку і проведення молитви під час поминок. Дякуємо усім учасникам, що були присутніми під час запечатання могили і взяли участь у поминках бл. п. Євгена.

Особливо щиро дякуємо Лідії Закревські, що зайнялась жертвами на різні цілі у пам'ять Покійного Євгена і Миколі Галіву, що був з нами у перші хвилини нашої скорби, за написання повідомлення про смерть Євгена і статі – спогади про нього, у газетах Свободі й Америці.

Невимовно дякуємо за вінки і китиці квітів у пам'ять Покійного Євгена: Боєчкам Мирославі і Степану, Ганіфін Христі і Джері, Гленським Алі й Івану, Костко Матильді, Костко Ірині і Маркові, Лібер Адріяні і Петрові, Маркусям Дарії і Василеві, Оберишин Тані, Екзекутиві УККА, Відділові УККА у Нью-Йорку, Федаку Зенону і Любомиру з родинами, L. Shapiro – President and CEO Hospital for Special Surgery, Research Administration Hospital for Special Surgery.

Щиро дякуємо учасникам, що взяли участь у Св. Літургії, яку відслужив, у церкві св. Юра о. парох Вернард Панчук, ЧСВВ, у Сороковий день смерті Покійного Євгена.

Дякуємо Українській Католицькій Освітній Фундації у Чикаго за Св. Літурію за спокій душі Покійного Євгена, що була відслужена на УКУ у Львові, а його ім'я буде внесене до книги добродіїв УКУ.

З висловами співчуття на Св. Літургії за спокій душі Покійного Євгена склали: Бачинські Марія і Юліян, Бардиґула родина, Галів Микола, Галів Орест, Дроздовська Дарія, Дікун Роман, Ддябога Лідія, Гірняк Тарас, Гірняк Анастазія, Кекіш Дарія і Богдан, Клоків Анна, Клоків Анна, Клоків Володимир, Кіршак Александра, Кобаса Ліда, Костирка Ярослава, Лозинський Аскольд, Лозинська Марія, Лопатинські родина, Мокрівська Ксеня, Марків Тереса (20дол.), Оберишин Галина і Ярослав, Процик Анна, Процик Володимир, Огара-Мокрівська Рома, Рак Анна і Володимир, Рак Таїса, Андрій й Александра, Рудакевич Дарія і Володимир, Рубель Ярослава, Сливоцькі Христя і Мая, Сливоцькі Володимира і Стефан, Салевич Зенон, Стецко родина, Томсонн Таня і Лоренс, Юзенів Марта і Роман, Фурда Михайло.

У пам'ять пок. Євгена на церкву св. Юра, у Нью-Йорку жертвували:

- 500,00 дол. Devision of Rheumatology Hospital of Special Surgery, HSS.
- 250.00 дол. Івашків Євгенія.
- по100.00 дол. Галів Микола, Хемич Марія.
- по 50.00 дол. Барановські родина (Михайло, Гельґа), Закревська Лідія, Кіршак Александра, Кушнір Христина і Юрій, Мисак Василь.
- по 25.00 дол. Гірняк Анастазія, Махалевич Люба і Павло, Дума Наталія.

У пам'ять пок. Євгена на Український Музей у Нью-Йорку жертвували:

- 1,000.00 дол. Івашків Лев і Маркусь Таїса.
- 1,000.00 дол. Івашків Софія Марта і Яців Адоніс.
- 500.00 дол. Івашків Євгенія.
- 500.00 дол. Маркусі Дарія і Василь, Устина, Василь (молодший).
- 300.00 дол. Слоневські Марія і Андрій.
- 200.00 дол. Сливоцькі Володимира і Стефан .
- 150.00 дол. Co-workers & Students Laboratory of Cytokine Siggning...
- по100.00 дол. Галів Микола, Гнатейко Ольга і Мирон, Городецька Ольга, Гунчак Ольга і Тарас, Гудзяк Ярослава, Змий Е.В. Н.М., Куровицькі Ірина і Ярослав, Леськовим Дарія й Александер, Лучечки Ярослава й Іван, Міляннич Мотря, Оберишині Галина і Ярослав, Павлинські Арета і Ярон, Процик Мотря, Процик Володимир, Ратич Іванна, Семанишин Марія, Томоруґи Марія і Ярослав, Удич Віра, Хемич Марія, Шміґель Надія і Мирослав, Штогрин-Соробей Марія і Юрій, Савчуки Надія і Богдан.
- по 50.00 дол. Баб'юк Оксана, Зазуля Ольга і Теодозії, Іванчук Надія, Котис Богдан, Крумшин Олександра, Прус Оксана і Роман, Фарійон-Кислев Аня і Франк, Червоняки Катря і Ярослав, Юзенів Александра, Ярош Евстахій.
- по 25.00 дол. Борковська Марія, Михалевич Люба і Павло, Черник Лідія і Ярослав.
- 20.00 дол. Дума Наталія.
- 10.00 дол. Фурда Михайло.

У пам'ять Покійного Євгена пожертви на Пласт зложили:

- 250.00 дол. Івашків Євгенія.
- по100.00 дол. Галів Микола, Костко Матильда, Рак Анна і Володимир, Саяк Ірина-Орися, Сохан Неоніля, Сохан Тарас, Хемич Марія.
- по 50.00 дол. Гнатковські Богданна й Володимир, Данилюк Марта, Михайлів Ольга і Богдан, Старух Віра й Льонгин, Ярема і Оксана Кілкени.
- 25.00 дол. Косович Стефанія.
- 10.00 дол. Костирка Ярослава.

У пам'ять Євгена на журнал „Наше Життя“ жервували:

- 25.00 дол. Юліяна Сусь
- 10.00 дол. Параскевія Сусь

У пам'ять Євгена на фонд для потерпілих від повені в Україні, Івано-Франківськ жертвували:

- 50.00 дол. Смолії Анна й Ігор
- 20.00 дол. Дроздовська Дарія

На фод. у пам'ять Євгена – “Бабуся та дідусь” пожертвували:

- 100,00 дол. Смолії Анна й Ігор.

Хай Всевишній Триєдиний Господь нагородить Вас своїми безмежно щедрими ласками, а у першу чергу кріпким здоров'ям і довгим життям.

- дружина – Євгенія Івашків
- син – Лев Івашків з дружиною Таїсою Маркусь й онуками Адріаном і Томою.
- дочка – Марта Івашків-Яців з мужем Адонісом і онуками Тамарою і Марком.

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net

ОКСАНА СТАНЬКО
Професійний продавець
забезпечення УНС
OKSANA STANKO
Licensed Agent
Ukrainian National
Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: stanko@unamember.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent

Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

Aron Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel./Fax: (718) 721-5599

Замовляйте DVD VHS
17-річниця Незалежності України.
Фільм Роксоляна.
Ціна 20.00 дол.

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат

Emphasis on Real Estate, Wills,
Trusts and Elder Law

Ward Witty Drive, P.O. Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

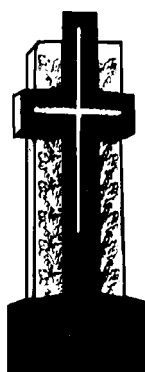
УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC**УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО**

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Д-р МАРКО ЛУЦЬКИЙ**ДЕНТИСТ-СТОМАТОЛОГ**

виконує

- зубні коронки
- пльомби
- root canal
- зубні протези
- лікує захворювання ясен.

*Приймаємо за попереднім
домовленням.*

Тел.: (212) 697-8178

30 East 40th Street, 7 Floor # 706
New York, NY 12016

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

• РІЗНЕ •

Куплю **картини** старих
українських мистців до
своєї приватної колекції.
Оплата за домовленістю.

Тел.: (312) 330-0956

Михайло

• НА ПРОДАЖ •

На продаж апартамент у Львові на
Площі Ринок, 81 кв. м. В дуже доброму
стані. Щоб оглянути знімки пишіть на
e-mail: headpain 2000@aol.com або
тел.: (847) 770-3332

Понад 30,000 читачів дивляться наші реклами. РЕКЛАМУЙТЕСЯ!

KANTOR
LONG - DISTANCE - PHONE - SERVICES

**Перша українська телефонна компанія
в Північній Америці**

- ✦ Низькі ціни
- ✦ Висока якість
- ✦ Жодних лімітів
- ✦ Жодних попередніх,
додаткових
чи прихованих оплат

Телефонуйте до нас:

з Чикаго: **773-751-2318**

з Філадельфії: **215-689-8076**

з інших місцевостей: **1-877-848-6376**

www.kantor.ca

**Не гайте часу – звертайтеся до нас і
починайте заощаджувати сьогодні!**